

|

Vademecum
společenství přátel
— cyrilometodějské —
tradice

|

— OBSAH —

Úvodem

1) Část liturgická — 4

- a) Liturgie hodin — 5
- b) Připomínky v liturgickém kalendáři — 24

2) Část historická — 26

- a) Bohuslav Balbín o svatých Cyrilovi a Metodějovi — 27
- b) Několik zlomků k životu ctihodného služebníka Antonína Cyrila Stojana — 28
- c) O Matce zakladatelce — 30

3) Část modlitební — 32

- a) Pro členy sdružení závazná modlitba — 33
- b) Cyrilometodějské litanie — 33
- c) Novéna k sv. Cyrilu a Metodějovi — 35
- d) Litanie za jednotu křesťanů — 47
- e) Byzantský hymnus - Akathistos - část — 48

4) Členství — 50

- a) Kritéria člena sdružení — 51
- b) Přijetí nového člena — 52

5) Stanovy sdružení — 56

„Pojď za mnou“ Mt 9,9

— ÚVODEM —

Co to je vademecum? Vademecum je odpovědí na pozvání být společně v něčem, co je pro nás důležité. Zaslechneme výzvu a rozhodneme se. Svatý Jan Pavel II. se v jednom kázání při pohledu na toto slovo odvolává na evangelistu Matouše, který zaslechl Ježíšův hlas: „Pojď za mnou.“ (Mt 9,9) Chceme zde podat nejen soubor informací, týkajících se našeho apoštolátu sester Kongregace sv. Cyrila a Metoděje, pod jejichž vedením se budou členové sdružení či přátel cyrilometodějské tradice podílet na charismatu modliteb za jednotu křesťanů a společně usilovat o křesťanskou dokonalost současně při práci na tomto ideálu, ale také se společně s námi modlit stejnými slovy. To posiluje. Proto vademecum zahrnuje i modlitební texty.

Sdružení může fungovat tehdy, máme-li zapálené srdce. Jsme fascinováni Ježíšem, který se nám takto celý vkládá do našeho života a tohoto stylu práce: proto si přeje-me spolu s ním nacházet hlubší začlenění v cyrilometodějské rodině, s níž chceme prožívat to, co žili naši nejdůvěrnější nebeští přátelé Cyril a Metoděj.

Cyril a Metoděj vše odvozovali z přítomného Slova, z Ježíše mezi námi. Textem, který má vánoční charakter, neboť v tomto čase slaví podle papeže Lva Velikého všechna díla své narozeniny, chceme začít i naše dílo: Aby Slovo bylo na počátku našich tužeb, naší radosti, naší vděčnosti i našeho díla. Dítě Ježíš se v nás postupně cestou svých božských tajemství rozrůstá až na Kříž a dále ke svému oslavení. Ježíš zvítězil, jako vítězí i v tom, čím žijeme nyní.

Začátek svatého evangelia podle Jana (Jan 1,1–14)

Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Také rádi dáváme do souvislosti s Velehradem slova proroka Micheáše 5,1–4 o Betlémě. Malé věci jsou význačně velkými. „Malý Velehrad“, a kolik nádherného díla v dějinách našich zemí, v lidských srdcích a mezi námi!

Ty však, Betléme efratský, maličký mezi judskými knížaty, právě z tebe mi má vzejít ten, jenž bude Vládcem v Izraeli, jehož původ je pradávný, ode dnů věčnosti. On ustane a bude pást v síle Hospodinově, ve jménu Hospodina, svého Boha, které je vznešené. Tehdy budou žít v bezpečí, neboť on bude veliký až po nejzazší zemské končiny. On bude naším pokojem.

P. Michal Altrichter SJ

— 1 —

— ČÁST LITURGICKÁ —

|

a) LITURGIE HODIN

5. červenec

Sv. Cyrila, mnicha, a Metoděje, biskupa, patronů Evropy,
hlavních patronů Moravy, slavnost

MODLITBA SE ČTENÍM —

V. Bože, shlédni a pomoz.

O. Pane, pospěš mi pomáhat.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen. Aleluja.

HYMNUS —

Dobyvatele jasných sídel rajských,
věřící, chvalte oba bojovníky,
vzácným těm sloupům národů slovanských
vzdávejte díky.

Táž láska srdce obou bratří vznítí
a z ústraní je vede zápal tentýž:
Všem lidem příslib nebeského žití
přinést co nejspíš.

Světlo, jímž září nebes chrámy jasné,
Bulharům nesou, na Moravu, do Čech.
Z cest bludných vedou k Petru ovce šťastné
v nesčetných houfech.

Vy, jímž teď právem věncem zdobí skráně
slzami proseb obměkčit se nechte.
Slovanům poklad kdysi daný vámi
v ochranu vemte.

Kéž celý svět si uchová i dále
jas živé víry pro zásluhy vaše.

Řím, jenž byl prvním, bude neustále
vůdcem ke spáse.

Kriste, jenž lidstvu ve svých služích dal jsi
tak znamenité boží věrozněsti,
díků tobě, že nám chystáš ve své vlasti
nejvyšší štěstí. Amen.

ŽALMY —

Ant. 1 Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech.

Žalm 20 (21), 2-8. 14 —

Poděkování za vítězství krále

Byl uzkríšen a přijal život na věčné časy. (Sv. Irenej)

- ² Pane, z tvé síly se raduje král, *
nad tvou pomocí hlasitě jásá.
³ Vyplnils toužení jeho srdce, *
z jeho úst prosby jsi neoslyšel.
⁴ Ba, tys ho předešel milostí zdaru, *
korunu zlatou mu na hlavu vsadil.
⁵ Prosil tě o život: dal jsi mu darem *
délku dní života na všechny věky. –
⁶ Veliká jest jeho sláva díky tobě, *
tys jej vznešenou nádherou oděl.
⁷ Činíš ho věčným požehnáním, *
z pohledu svého jej radostí plníš.
⁸ Neboť král v Pána důvěru skládá, *
¹⁴ Povstaň, Pane, v celé své moci! *
Zapějeme chvalozpěv na tvoji sílu!
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Ant. 1 Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech.

Ant. 2 Až se objeví kníže pastýřů, dostanete nevadnoucí věnec slávy.

Žalm 91 (92) —

Chvála Boha Stvořitele

Vzdává se chvála za to, co učinil jednorozený Syn Boží. (Sv. Atanáš)

I

- ² Dobré je oslavovat Pána, *
opěvat, Nejvyšší, tvé jméno,
³ zrána tvou milosrdnost hlásat, *
za noci potom tvoji věrnost
⁴ s desítistrunnou harfou, s lyrou *
a s chvalozpěvy při citeře. –
⁵ Blažíš mě, Pane, svými skutky, *
já plesám nad dílem tvých rukou. –
⁶ Jak, Pane, skvělá jsou tvá díla, *
jak myšlenky tvé přehluboké!

- ⁷ Nerozumný to nepochopí, *
bláhový pro to nemá smysl.
⁸ Ať jako plevel bují hříšní, *
ať vzkvétají, kdo pášou křivdy,
to všechno jim je k věčné zkáze: *
⁹ ty však jsi navždy svrchovaný! –
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Ant. 2 Až se objeví kníže pastýřů, dostanete nevadnoucí věnec slávy.

Ant. 3 Služebníku dobrý a věrný, pojď se radovat se svým Pánem.

II

- ¹⁰ Neboť hle, tvoji nepřátelé, †
tví nepřátelé, Pane, zhynou, *
bezbožní budou rozprášeni.
¹¹ Mně jsi dal sílu tuřích rohů, *
olejem čerstvým pomazals mě.
¹² Zvysoka shlížím na odpůrce, *
naslouchám řečem pomlouvačů. –
¹³ Jak palma vzkvete spravedlivý, *
vzroste jak libanonský cedr.
¹⁴ Kdo vsazení jsou v domě Páně, *
pokvetou na nádvořích Božích.
¹⁵ Ponesou ovoce i v stáří, *
zůstanou šťavnatí a svěží
¹⁶ a budou svědčit: Pán je věrný, *
je skála má, je právo samo.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Ant. 3 Služebníku dobrý a věrný, pojď se radovat se svým Pánem.

V. Můj synu, zachovej má slova.

O. Dodržuj mé příkazy a budeš žít.

PRVNÍ ČTENÍ —

Z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům

1, 4–2, 4

Odvážili jsme se kázat vám radostnou Boží zvěst i přes mnohý těžký zápas

^{1,4}Víme o vašem vyvolení, bratři Bohem milovaní. ⁵Když jsme vám přinesli evangelium, nebyla to jen pouhá slova, naopak: bylo to provázeno projevy moci, činností Ducha Svatého a hlubokým přesvědčením.

Vy sami víte, jak jsme se chovali mezi vámi kvůli vám.

⁶A vy jste napodobovali nás i Pána, přijali jste nauku v mnohém soužení, s radostí Ducha Svatého, ⁷takže jste se stali vzorem pro všechny věřící v Makedonii a Achaji. ⁸Od vás se přece slovo Páně rozšířilo nejen po Makedonii a Achaji, ale i po všech místech se roznesla zpráva o tom, že jste uvěřili v Boha, takže my o tom už nemusíme nic říkat. ⁹Vždyť tam lidé sami o tom vypravují, jakého přijetí se nám u vás dostalo a jak jste se od model obrátili k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a pravému¹⁰ a vyčkávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše; ten nás vysvobozuje od blížícího se Božího hněvu.

^{2,1}Bratři, víte sami, že náš příchod k vám nebyl nadarmo. ²Naopak, po všem tom utrpení a urážkách, které jsme, jak víte, přestáli ve Filipech, odvážili jsme se s důvěrou v našeho Boha kázat vám radostnou Boží zvěst i přes mnohý těžký zápas. ³Když vás totiž povzbuzujeme, nepramení to z nějakého falešného přesvědčení, z nějakých nepoctivých úmyslů, ani vás nechceme klamat. ⁴Ale Bůh nám svěřil evangelium, když nás napřed vyzkoušel, a proto se nechceme svým kázáním dělat pěknými v očích lidí, ale chceme se líbit Bohu, který zkoumá naše srdce.

RESPONSORIUM —

Srov. Sir 49, 2; Sk 4, 33; 2 Tim 3, 16

O. Byli posláni, aby obrátili srdce lidu k Bohu. * S velkou působivostí vydávali svědectví o Ježíši Kristu.

V. Přinesli knihy Písma: Všechno, co je v nich napsáno, je vdechnuto Bohem. * S velkou působivostí vydávali svědectví o Ježíši Kristu.

DRUHÉ ČTENÍ —

Ze „Života svatého Cyrila“

(Žitije Konstantina, XVIII: MMFH, II, 113-115)

Ochraň své stádo, k němuž jsi mě poslal

Přiblížila se hodina, kdy se Cyrilovi mělo dostat pokoje a kdy měl být přenesen do věčného života. Tu pozdvihl své ruce k Bohu a v slzách se

modlil: „Hospodine, můj Bože, ty, který jsi všechny kůry andělské i síly netělesné utvořil, nebe sklenul a zemi založil a vše, co jest, z nebytí v bytí přivedl, ty, který vždycky a všude nasloucháš těm, kdo činí tvou vůli, kdo se tě bojí a zachovávají tvá přikázání, vyslyš mou modlitbu a ochraň své věrné stádo, jemuž jsi mne, svého neužitečného a nehodného služebníka, postavil do čela.

Ty, který všechny zbavuješ všeliké bezbožné a pohané zloby těch, kdo rouhavě mluví proti tobě, dej, ať se tvá Církev hojně rozroste, spoj všechny v jedno, učíš je lidem vyvoleným, ať jsou jedné mysli v tvé pravé víře a správném vyznání a vdechni jim do srdce slovo svého učení. Je to jistě tvůj dar, žes nás nehodné přijal za hlasatele evangelia svého Krista.

Odevzdávám ti jakožto tvé ty, které jsi mi svěřil: usilují o dobré skutky konají, co je ti milé. Spravuj je svou mocnou pravicí, vezmi je pod ochranu svých křídel, ať všichni chválí a oslavují tvé jméno, Otče i Synu i Duchu Svatý, navěky. Amen.“

Potom všechny políbil svatým políbením a řekl: „Chvála Pánu, že nás nevydal za kořist zubům našich neviditelných nepřátel: roztrhla se síť¹ a on nás vysvobodil z jejich zkázy.“ A po těch slovech zesnul v Pánu ve svých dvaatřiceti letech.

Papež pak rozkázal všem Řekům, kteří byli v Římě, i všem Římanům, aby přišli se svícemi, zpívali nad ním liturgii a vystrojili mu pohřeb, jaký by vystrojili samému papeži. To také učinili.

Ale Cyrilův bratr Metoděj se obrátil na papeže se slovy: „Matka nás zapřísáhla, aby toho, kdo z nás dříve odejde na soud, dopravil bratr do jeho kláštera a tam jej pohřbil.“

Římští biskupové však řekli papeži: „Jelikož putoval po mnoha zemích, až ho Bůh přivedl sem a zde vzal jeho duši k sobě, měl by jako ctihodný muž zde také odpočívat.“

Proto ho uložili do hrobu po pravé straně oltáře v chrámu svatého Klimenta.

1Srov. Žl 123 (124), 6.7.

RESPONSORIUM —

Srov. Dan 12, 3; Jer 3, 15

O. Moudří se budou skvíti jako zář oblohy a ti, kteří mnohé přivedli ke spravedlnosti, * budou zářit jako hvězdy na věčné věky.

V. Dám vám pastýře podle svého srdce a budou vás pást rozumně a moudře. * Budou zářit jako hvězdy na věčné věky.

HYMNUS —

Bože, tebe chválíme. *
Tebe, Pane, velebíme.
Tebe, věčný Otče, *
celá země uctívá.
Tobě všichni andělé, *
tobě všechny moci nebeské,
tobě cherubové, tobě serafové *
bez ustání provolávají:
Svatý, * svatý, * svatý *
Pán, Bůh zástupů!
Plná jsou nebesa i země *
tvé vznešené slávy.
Tebe oslavuje *
skvělý sbor apoštolů,
tebe oslavuje *
velký počet proroků,
tebe oslavují *
bělostné šiky mučedníků;
tebe oslavuje *
Církev po širém světě:
tebe, Otce, *
neskonale velebného,
tvého milovaného, *
pravého a jediného Syna,
stejně jako Ducha Svatého, *
Utěšitele.
Ty jsi Král slávy, *
Kriste!
Ty jsi Otcův *
věčný Syn.
Abys vysvobodil člověka, přijals jeho tělo *
a neváhal ses narodit z Panny.
Ty jsi zvítězil nad smrtí *
a otevřel věřícím království nebes.
Sedíš po pravici Boží *
ve slávě Otce.
Věříme, že přijdeš *
jako soudce.
Proto tě prosíme, pomoz svým služebníkům; *
vždyť jsi je vykoupil předrahou krví!
Dej, abychom byli uvedeni k tvým svatým *
do věčné slávy.

* Zachraň, Pane, svůj lid *
a žehnej svému dědictví.
Kraluj mu *
a vyvyš jej na věky.
Každého dne *
dobrořečíme tobě
a chválíme tvé jméno na věky, *
až na věky věků.
Rač nás, Pane, tohoto dne, *
chránit před hříchem.
Smiluj se nad námi, Pane, *
smiluj se nad námi.
Sešli nám, Pane, své milosrdenství, *
jak v tebe doufáme.
V tebe, Pane, doufám, *
nebudu zahanben na věky.

MODLITBA —

Modleme se:

Bože, tys poslal našim předkům svatého Cyrila a Metoděje, aby jim hlásali evangelium slovanským jazykem; dej, ať i my přijímáme s radostí tvé poselství a řídíme se jím ve svém životě. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků

RANNÍ CHVÁLY —

Bože, pospěš mi na pomoc.
Slyš naše volání.
Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen. Aleluja.

HYMNUS —

(Při modlitbě bez zpěvu se může text v závorkách vynechat.)

Cyrile a Metoději,
naši patronové,
celou zemí prosby zněj,
naši zástupcové,
orodujte,
orodujte za nás, svatí otcové.
Z východních jste krajin přišli
do země moravské,

nám horlivě jste hlásali
učení křesťanské.
(Orodujte,
oroduje za nás, svatí otcové.)
Vy jste nás v Kristu zplodili,
ó otcové svatí,
víře křesťanské učili,
dali Boha znáti.
(Orodujte,
oroduje za nás, svatí otcové.)
Pokrmem svatých svátostí
lid jste nasýtili,
v živé víře a stálosti
všecky utvrdili.
(Orodujte,
oroduje za nás, svatí otcové.)
Ó milí svatí otcové,
na nás vzpomínejte,
ač jsme nehodní synové,
vždycky se k nám znejte.
(Orodujte,
oroduje za nás, svatí otcové.)

ŽALMY

Ant. 1 Jak milý je příchod těch, kteří přinášejí radostnou zprávu, zvěstují pokoj a oznamují spásu.

Žalm 63,2-9

Duše žízní po Bohu

Hledá Boha, kdo odkládá skutky temnoty.

²Bože, ty jsi můj Bůh, *
snažně tě hledám,
má duše po tobě žízní, prahne po tobě mé tělo *
jak vyprahlá, žíznivá, bezvodá země.
³Tak toužím tě spatřit ve svatyni, *
abych viděl tvou moc a slávu.
⁴Vždyť tvá milost je lepší než život, *
mé rty tě budou chválit.
⁵Tak tě budu velebit ve svém životě, *
v tvém jménu povznesu své dlaně k modlitbě.
⁶Má duše se bude sytit jak tukem a morkem, *
plesajícími rty zajásají ústa,
⁷kdykoli na tebe vzpomenu na svém lůžku, *
v nočních hodinách budu na tebe myslet.

⁸Neboť stal ses mým pomocníkem *
a ve stínu tvých křídel jásam.
⁹Má duše lne k tobě, *
tvá pravice mě podpírá.

Ant. 1 Jak milý je příchod těch, kteří přinášejí radostnou zprávu, zvěstují pokoj a oznamují spásu.

Ant. 2 Byli učení a vynalezli písmo, aby mohli úspěšně hlásat Boží slovo.

KANTIKUM

Všechno tvorstvo chválí Boha

Dan 3,57-88

Chvalte našeho Boha, všichni, kdo mu sloužíte. (Zj 19,5)

⁵⁷Všechna díla Páně, velebte Pána, *
chvalte a oslavujte ho navěky.
⁵⁸Nebesa, velebte Pána, *
⁵⁹andělé Páně, velebte Pána.
⁶⁰Všechny vody nad nebem, velebte Pána, *
⁶¹všechny mocnosti Páně, velebte Pána.
⁶²Slunce a měsíce, velebte Pána, *
⁶³nebeské hvězdy, velebte Pána.
⁶⁴Všechny deště a roso, velebte Pána, *
⁶⁵všechny větry, velebte Pána.
⁶⁶Ohni a žáře, velebte Pána, *
⁶⁷studeno a teplo, velebte Pána.
⁶⁸Roso a jíní, velebte Pána, *
⁶⁹zimo a chlady, velebte Pána.
⁷⁰Ledy a sněhy, velebte Pána, *
⁷¹noční a denní, velebte Pána.
⁷²Světlo a temno, velebte Pána, *
⁷³blesky a mraky, velebte Pána.
⁷⁴Země, veleb Pána, *
chval a oslavuj ho navěky.
⁷⁵Hory a vrchy, velebte Pána, *
⁷⁶vše, co na zemi roste, veleb Pána.
⁷⁷Prameny, velebte Pána, *
⁷⁸moře a řeky, velebte Pána.
⁷⁹Velké a malé ryby, které plují ve vodě, velebte Pána, *
⁸⁰všichni nebesští ptáci, velebte Pána.
⁸¹Všechna zvířata divoká i krotká, velebte Pána, *
⁸²lidé, velebte Pána.
⁸³Izraeli, veleb Pána, *
chval a oslavuj ho navěky.

⁸⁴Kněží Páně, velejte Pána, *

⁸⁵služebníci Páně, velejte Pána.

⁸⁶Duchové a duše spravedlivých, velejte Pána, *

⁸⁷svatí a pokorní srdcem, velejte Pána.

⁸⁸Ananiáši, Azariáši, Misaeli, velejte Pána, *

chvalte a oslavujte ho navěky.

Velebme Otce i Syna i Ducha Svatého, *

chvalme a oslavujme ho navěky.

Na konci tohoto kantika se nepřipojuje zakončení Sláva Otci.

Ant. 2 Byli učení a vynalezli písmo, aby mohli úspěšně hlásat Boží slovo.

Ant. 3 Byli vážení u svých současníků a za svého života si získali chválu.

ŽALM 149 —

Jásot svatých

*Synové církve, synové nového lidu, ať jásají nad Kristem, svým králem.
(Hesychius)*

¹Zpívejte Hospodinu píseň novou, *
jeho chvála ať zaznívá ve sboru svatých.

²Ať se raduje Izrael ze svého tvůrce, *
synové Siónu ať jásají nad svým králem.

³Ať chválí jeho jméno tancem, *
ať mu hrají na buben a na citeru,

⁴neboť Hospodin miluje svůj národ *
a pokorné zdobí vítězstvím.

⁵Ať svatí jásají chvalozpěvem, *
ať se veselí na svých ložích.

⁶Boží chválu ať mají v hrdlech *
a dvojsečný meč v rukou,

⁷aby vykonali pomstu na pohanech, *
tresty na národech,

⁸aby spoutali jejich krále řetězy *
a železnými okovy jejich velmože,

⁹aby na nich vykonali určený soud. *
Všem jeho svatým bude to ke cti.

Ant.3 Byli vážení u svých současníků a za svého života si získali chválu.

KRÁTKÉ ČTENÍ —

Žid 13,7–9a

Pamatujte na své představené, kteří vám hlásali Boží slovo. Uvažte, jak oni skončili život, a napodobujte jejich víru. Ježíš Kristus je stejný včera i dnes i navěky. Nenechte se svést všelijakými cizími naukami.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ —

V. Lidé si vyprávějí o moudrosti svatých, * jejich jména zůstávají v živé paměti.

O. Lidé si vyprávějí o moudrosti svatých, * jejich jména zůstávají v živé paměti.

V. Církev je nepřestává chválit,

O. jejich jména zůstávají v živé paměti.

V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

O. Lidé si vyprávějí o moudrosti svatých, * jejich jména zůstávají v živé paměti.

ZACHARIÁŠOVO KANTIKUM —

Antifona k Zachariášovu kanticu: Zbožně a spravedlivě sloužili Pánu po všechny dny svého života.

Mesiáš a jeho předchůdce

Lk 1,68–79

⁶⁸Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, *
neboť navštívil a vykoupil svůj lid!

⁶⁹Vzbudil nám mocného spasitele *
z rodu svého služebníka Davida,

⁷⁰jak slíbil od pradávna *
ústý svých svatých proroků;

⁷¹zachránil nás od nepřátel, *
z rukou všech, kdo nás nenávidí.

⁷²Slitoval se nad našimi otci, †
rozpomenul se na svou svatou smlouvu, *

⁷³na přísahu, kterou se zavázal našemu otci Abrahámovi:
že nám dopřeje, †

⁷⁴abychom mu beze strachu a vysvobození z rukou nepřátel *
⁷⁵zbožně a spravedlivě sloužili po všechny dny svého života.

⁷⁶A ty, dítě, budeš prorokem Nejvyššího, *
neboť půjdeš před Pánem připravit mu cestu,

⁷⁷dát jeho lidu poznání spásy *
v odpuštění hříchů

⁷⁸z milosrdné lásky našeho Boha, *
s kterou nás navštívil ten, který vychází z výsosti,
⁷⁹aby zazářil těm, kdo žijí v temnotě a v stínu smrti, *
a uvedl naše kroky na cestu pokoje.

Antifona: Zbožně a spravedlivě sloužili Pánu po všechny dny svého života.

PROSBY —

Bůh nám skrze své služebníky stále zvěstuje své slovo. Děkujeme mu za to a volejme:

Tvé slovo je světlem našeho života.

Děkujeme ti, Bože, za všechny věrné hlasatele evangelia,

— za všechnu jejich horlivost, námahu a práci.

Od tebe pochází naše víra a ty ji vedeš k dokonalosti,

— děkujeme ti, že jsi nás povolal z temnot do svého podivuhodného světla.

Nauč svůj lid žít z tvého slova,

— ať v něm nalézá útěchu, naději a radost.

Dej, ať zůstáváme tvému slovu věrní,

— a nedopusť, abychom se zpronevěřili víře našich otců.

Otče náš...

MODLITBA —

Bože, tys poslal našim předkům svatého Cyrila a Metoděje, aby jim hlásali evangelium slovanským jazykem; dej, ať i my přijímáme s radostí tvé poselství a řídíme se jím ve svém životě. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

MODLITBA BĚHEM DNE —

V. Bože, pospěš mi na pomoc.

O. Slyš naše volání.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen. Aleluja.

HYMNUS —

K nám, Duchu Svatý, nyní spěj
a znovu naplň naši hrud,
ty pojíš Otce se Synem,
i s námi stále spojen bud!
A srdce, ústa, mysl, cit,
rač k Božím chválám roznítit,
a rozdmýchej v nás lásky žár,
by oheň náš i bližní hřál.
Nauč nás Boha Otce znát,
líp jeho Syna poznávat

a v tebe, Duchu od obou,
vždy věřit s myslí pokornou. Amen.

ŽALMY —

Ant. 1 Volal jsem a Pán mě vyslyšel.

ŽALM 119 (120) —

Mezi svárlivými lidmi toužím po pokoji

V soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí. (Řím 12, 12)

¹ K Pánu jsem volal, když jsem trpěl útlakem, *
a on mě vyslyšel.

² „Vysvobod, Pane, duši od úskočných úst, *
jazyka lživého!“

³ Co za to dostaneš, co sklidiš nádavkem, *
ty lživý jazyku?

⁴ Jen z pevné ruky bojovníka břitký šíp, *
uhlíky z kručinek.

⁵ Běda, že mezi Moschy musím přebývat, *
ve stanech kedarských!

⁶ Přesprlíš dlouho bydím už sám vprostřed těch, *
kdo nenávidí mír!

⁷ Já mluvím o pokoji, mluvím o právu, *
a oni chtějí boj.

Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Ant. 1 Volal jsem a Pán mě vyslyšel.

Ant. 2 Pán nechť střeží tvůj odchod i návrat.

ŽALM 120 (121) —

Strážce lidu

Už nikdy nebudou mít hlad a žízeň, nebude už do nich pražit slunce ani jakýkoli jiný žár. (Zj 7, 16)

¹ K horám pozvedám oči, *
odkud přijde mi pomoc?

² Od Pána přichází pomoc, *
on stvořil nebe i zemi. –

³ On ti klopýtnout nedá, *
nezaspí ten, jenž tě chrání.

⁴ Nezaspí, nezdřímne strážce, *
jenž chrání Izraele. –

⁵ Pán tě střeží a stíní, *
je po tvé pravici stále.
⁶ Za dne ti neškodí slunce, *
ani za noci měsíc. –
⁷ Pán tě od zlého střeží, *
on střeží celý tvůj život.
⁸ Střeží tvůj odchod i návrat *
nyní a po všechny věky.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Ant. 2 Pán nechť střeží tvůj odchod i návrat.

Ant. 3 Zaradoval jsem se, když mi řekli.

ŽALM 121 (122) —

Svaté město Jeruzalém

Přistoupili jste k hoře Siónu a k městu živého Boha, k nebeskému Jeruzalému. (Žid 12, 22)

¹ Zaradoval jsem se, když mi řekli: *
„Vydáme se do Pánova domu.“
² Už se naše nohy zastavily, *
Jeruzaléme, v tvých slavných branách. –
³ Jeruzaléme, jsi vybudován *
v pevné město, v sebe uzavřené!
⁴ Putují sem kmeny, kmeny Páně; †
tak to káže Izraelsi zákon, *
aby jméno Páně oslavoval.
⁵ Zde jsou postaveny soudní stolce, *
pevné stolce Davidova domu. –
⁶ Pokoj vyproste pro Jeruzalém: *
Ať jsou v bezpečí, kdo milují tě!
⁷ Ať v tvých hradbách rozhostí se pokoj *
a v tvých domech bezpečí ať trvá! –
⁸ Pro blaho svých bratří a svých přátel *
stále budu říkat: Pokoj v tobě!
⁹ Pro dům Pána, jenž je naším Bohem, *
za tvůj zdar se stále budu modlit.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Ant. 3 Zaradoval jsem se, když mi řekli.

KRÁTKÉ ČTENÍ —

1 Tim 5, 17

Když duchovní zastávají svůj úřad dobře, zaslouží si dvojnásobnou odměnu, zvláště ti, kdo všechny své síly věnují kázání a vyučování.

V. Jejich jméno žije po mnoho pokolení.

O. A jejich sláva nevyhasne.

Modleme se:

Bože, tys poslal našim předkům svatého Cyrila a Metoděje, aby jim hlásali evangelium slovanským jazykem; dej, ať i my přijímáme s radostí tvé poselství a řídíme se jím ve svém životě. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

VEČERNÍ CHVÁLY —

V. Bože, shlédni a pomoz.

O. Pane, pospěš mi pomáhat.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen. Aleluja.

HYMNUS —

Své vlasti světla, zářící
nad slovanskými zeměmi,
vás, bratři, národ věřící
rok co rok chválí písněmi.

Řím s jásotem vás přivítal
jak matka drahé syny své,
vám k velkým poctám navíc dal
i novou sílu v doby zlé.

Do země tkvících v pohanství
zvěstovat Krista spěcháte,
tonoucím ve tmách modlářství
nesete světlo přesvaté.

Jich mysl, zbavenou všech vin,
nebeský oheň uchvátí
a plevel vzešlá s bodlácím
se v rajské kvítí obrátí.

Nyní už z rajské otčiny
křesťanský ochraňujte svět,
ať víra, hrdá na činy
svých Otců, zas je samý květ.

Buď sláva svaté Trojici.
Ať všem, kdo následují vás,
pomůže odměn dosíci,
jež budou věčně blažit nás. Amen.

ŽALMY —

Ant. 1 Slovo Páně se šířilo po celé krajině.

Žalm 14 (15) —

Kdo je hoden objevit se před Bohem?

Přistoupili jste k hoře Siónu a k městu živého Boha. (Srov. Žid 12, 22)

- ¹ Kdo, Pane, smí v tvém stánku dlít, *
přebývat na tvé svaté hoře?
² Kdo životem jde bez poskvrn, *
je řádný, upřímného srdce,
³ kdo neukřivdí jazykem, †
bližnímu svému neuškodí, *
sousedu svého nehanobí, –
⁴ kdo bohaprázdným pohrdá, *
zato si váží bohabojných,
⁵ kdo, i když ztrácí, drží slib: *
svých peněz neužívá k lichvě
a proti zájmům nevinného †
ničím se nedá podplatit. *
Kdo žije tak, je provždy pevný.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Ant. 1 Slovo Páně se šířilo po celé krajině.

Ant. 2 Pane, náš vladaři, podivuhodné je po celé zemi tvé jméno! Slávou a ctí jsi ověnil své svaté, učinil jsi je vládci nad dílem rukou svých.

Žalm 111 (112) —

Šťěstí spravedlivých

Žijte jako děti světla. Ovoce světla záleží ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a v životě podle pravdy. (Ef 5, 8. 9)

- ¹ Blaze tomu, kdo má v úctě Pána, *
kdo se těší z jeho přikázání.
² Bude mocný na zemi v svých dětech, *
rodu věrných bude požehnáno.
³ Blahobyť a hojnost v jeho domě, *
navždy setrvá v své poctivosti. –

- ⁴ Světlo svítí poctivým i ve tmách, *
dobrý, slitovný je spravedlivý.
⁵ Blaze tomu, kdo rád dá i půjčí, *
kdo své věci řídí podle práva.
⁶ Nestane se, aby zakolísal, *
věčnou památku má spravedlivý. –
⁷ Nemusí se strachovat zlé zprávy, *
pevný srdcem, důvěřuje v Pána.
⁸ Odhodlaný srdcem, nebojí se, *
svrchu hledí na své protivníky.
⁹ Rozdělí se, štědře dává chudým, †
navždy setrvá v své poctivosti. *
Roste jeho moc a jeho vážnost. –
¹⁰ Hříšník se zlobou se na to dívá, †
zuby skřípe, užírá se hněvem. *
Nazmar vyjde žádostivost hříšných.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Ant. 2 Pane, náš vladaři, podivuhodné je po celé zemi tvé jméno! Slávou a ctí jsi ověnil své svaté, učinil jsi je vládci nad dílem rukou svých.

Ant. 3 Moje ovce uposlechnou mého hlasu a bude jen jedno stádce, jeden pastýř.

KANTIKUM —

Projev úcty a klanění

Zj 15, 3–4

- ³ Veliké a podivuhodné jsou tvé skutky, *
Pane, Bože vševládny!
Spravedlivé a věrné jsou tvé cesty, *
Králi věků. –
⁴ Kdo by ti, Pane, nevzdával úctu, *
kdo by neslavil tvé jméno?
Neboť ty jediný jsi svatý, †
a všechny národy přijdou a budou se před tebou klanět, *
protože se zjevily tvé spravedlivé soudy.
Sláva Otci i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Ant. 3 Moje ovce uposlechnou mého hlasu a bude jen jedno stádce, jeden pastýř.

KRÁTKÉ ČTENÍ —

1 Sol 2, 13

Když jste nás uslyšeli kázat Boží slovo, vzali jste ho ne jako slovo lidské, ale jako slovo Boží – vždyť jím skutečně je. A protože věříte, ukazují se na vás i jeho účinky.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ —

V. Boží slovo nám přineslo nový život, * slovo evangelia, které nám bylo zvěstováno.

O. Boží slovo nám přineslo nový život, * slovo evangelia, které nám bylo zvěstováno.

V. Slovo Páně trvá navěky,

O. Slovo evangelia, které nám bylo zvěstováno.

V. Sláva Otci i Synu * i Duchu Svatému.

O. Boží slovo nám přineslo nový život, * slovo evangelia, které nám bylo zvěstováno.

KANTIKUM PANNY MARIE —

Antifona: Svatí Cyril a Metoděj patří mezi Boží přátele; věrně hlásali evangelium a dostali věčnou odměnu od svého Pána.

Můj duch ať jásá v Pánu.

Lk 1, 46–55

⁴⁶ Velebí má duše Pána *

⁴⁷ a můj duch plesá v Bohu, mém Spasiteli,

⁴⁸ že shlédl na svou nepatrnou služebnici: *

Hle, od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení,

⁴⁹ že mi učinil veliké věci ten, který je mocný; *

jeho jméno je svaté

⁵⁰ a jeho milosrdenství od pokolení do pokolení *

k těm, kdo se ho bojí.

⁵¹ Prokázal sílu svým ramenem, *

rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně,

⁵² mocné svrhl z trůnu *

a ponížené povýšil,

⁵³ hladové nasýtil dobrými věcmi *

a bohaté propustil s prázdnou.

⁵⁴ Ujal se svého služebníka Izraele, *

pamatoval na své milosrdenství,

⁵⁵ jak slíbil našim otcům, *

Abrahámovi a jeho potomkům na věky.

Sláva Otci i Synu *

i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Antifona: Svatí Cyril a Metoděj patří mezi Boží přátele; věrně hlásali evangelium a dostali věčnou odměnu od svého Pána.

PROSBY —

Bůh chce, aby jeho slovo zapadlo do dobré půdy a vzešlo. Obrátme se tedy k němu s prosbou:

Ať v nás tvé slovo přináší užitek.

Prosíme tě, Bože, pastýři svého lidu, za všechny biskupy, kněze a jáhny,
– dej jim Ducha moudrosti a lásky, aby věrně předávali tvé slovo.

Vlož do srdce svých vyvolených touhu po hlásání evangelia

– a pošli na svou vinici nové dělníky.

Prosíme tě za všechny křesťany,

– veď nás svým slovem k jednotě.

Potěš zarmoucené, podepři malomyslné, ujmi se slabých,

– dej milost těm, kdo hledají světlo pravdy, ať se otevřou tvému slovu.

Pamatuj na naše zemřelé,

– ukaž moc svého slova, které bylo vštípeno do jejich srdce, a probuď je k věčnému životu.

Otče náš...

MODLITBA —

Bože, tys poslal našim předkům svatého Cyrila a Metoděje, aby jim hlásali evangelium slovanským jazykem; dej, ať i my přijímáme s radostí tvé poselství a řídíme se jím ve svém životě. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

b) PŘIPOMÍNKY V LITURGICKÉM KALENDÁŘI

— 18. 1.

Je pro nás důležitým dnem: slavíme liturgickou památku Panny Marie, Matky jednoty křesťanů.

Panna Maria stojí na počátku zrození Slova, Božího Syna mezi námi, a je-li dobrý počátek, věříme, že si Bůh při naší důvěrnosti s Matkou Boží dovede ke zdárnému konci i dílo vytváření jednoty všech pokřtěných. S papežem N., se modlíme, aby si odloučení, sestry a bratři, jednou s námi, budeme-li všichni společně uchvácení krásou Pánova Srdce, podali ruce v Nebeském Jeruzalémě jako jeho přátelé. Rovněž v poslední době vnímáme, že je potřebné modlitbu za jednu pokřtěných chápat coby statečné přiznání se k tichému pulzu Srdce Beránka, jedinému Zdroji pokoje, poněvadž usmíření Slovanů, Ukrajinců a Rusů, nastane vnitřní cestou: jak sám Pán vstoupí do našich modliteb a obětí. Vnímáme tady i prorocký dar naší sestry Zakladatelky, i těch sester, které v odkazu ctihodného Antonína Cyrila Stojana dbaly na tzv. slovanskou otázku. Ta musí být vždy konkrétní.

— 14. 2.

Kromě slavnosti sv. Cyrila a Metoděje (5. 7.) slavíme ještě svatého Cyrila a Metoděje

ve spojení s celou církví, protože tam se tito spolupatroni Evropy v liturgickém kalendáři zmiňují.

— 27. 7. Pamatujeme na žáky Cyrila a Metoděje, biskupa Gorazda a jeho druhy.

Že geniální, nadčasové dílo našich věrozvěstů nekončí, ale pokračuje dál přes živé lidi, nejen v knižní kultuře nebo ideově, ale že se vtěluje až do dnešních dní, znamená, že v jejich odkazu díky učitelům Cyrilovi a Metodějovi žije a tvoří sám přítomný Pán.

— 6. 4. nebo 5. 7., případně v okruhu těchto svátečních dnů, slavíme obřad přijetí každého člena s předáním cyrilometodějského kříže a za radosti nás sester a stávajících členů sdružení.

Vděční jsme proto, že máme ve vás přátele a že Bůh přes vás vykonává krásné věci: vaše nesnáze, to, čím žijete, i to, co je pro vás důležitým a smysluplným tématem života, je i našim obohacením. Pána tedy prosíme, aby to, co započal, také rozvinul a dovršil. Všichni vyhlížíme cyri-

metodějské Nebe, kde budeme žít tak, jak nás Pán stvořil: se srdcem, které bylo podobné našim nebeským přátelům Cyrilovi a Metodějovi. Oni již nyní z nás mají radost!

Můžeme si v tichu srdce meditovat nad některými otázkami:

- Děkuji Pánu, že jsem vnitřní život Cyrila a Metoděje kvůli našemu Pánu objevil, na Pánovu přítomnost v jejich životech odpověděl, a třebaže mne čeká nemalá pouť v jejich stopách, tím, že jsem už začal, chci pro Pána i druhé tímto způsobem života něco dobrého vykonat.
- Chci si jako člen sdružení přátel Cyrila a Metoděje dát jednoduché předsevzetí: věrná modlitba a tichá oběť za jednotu pokřtěných.
- Budu rád(a) přebývat na Velehradě, kde je osvědčený zdroj těch Božích tajemství, které ze mne mohou vytvářet dobrého člověka.

— 2 —

— ČÁST HISTORICKÁ —

— BOHUSLAV BALBÍN O SVATÝCH CYRILLOVI A METODĚJOVI —

Co se týče skutků Cyrila a Metoděje, ať je čtenářům známo, že jsou navzájem výrazně propojeny; tedy co se říká o jednom, jiní přisuzují druhému. Staří autoři uvádějí, že slovanské písmo vynalezl sv. Cyril, jinými starými spisovateli (jak jsem uvedl jinde) je toto přisuzováno Metoději. Zdá se, že všechny skutky dělali oba bratři společně. V kronikách čteme, že český kníže Bořivoj zahořel láskou ke křesťanské víře díky kázání sv. Cyrila, jiní (což se zdá pravděpodobnější) zde místo Cyrila jmenují Metoděje. Hájek z Libočan píše, že sv. Cyril posvětil kostel Panny Marie před Týnem, přitom z chronologie jasně vyplývá, že se tak stalo činem Metodějovým, k čemuž se přiklání i jiní význační historici. Chronologie musí být respektována všemi, kteří se zabývají historií: je třeba ji dobře ovládat, ne vytvářet smyšlenky. Za jisté ať je tedy pokládáno toto: Svatí apoštolové přišli na Moravu z jižních slovanských krajin, zamířili na Velehrad, kam dorazili po roce 856. Na Moravě kázali čtyři a půl roku (v té době se Bořivoj se svou družinou stal křesťanem, přičemž křestní vodou byl obmyt na Velehradě). Poté se obrátili do Čech, kde přivedli ke Kristu velké množství lidí, zvláště z mělnického panství. V roce 868 oba přinesli ostatky svatého Klimenta do Říma, kam dorazili 13. listopadu. Následujícího roku 869 dne 14. února sv. Cyril zemřel.

Metoděj, jenž se nedlouho před tím vrátil zpět k nám, se tedy opět vydal do Říma a hodlal tělo svého bratra přenést do Řecka. To mu však povoleno nebylo, a proto se vrátil zpátky do Čech a na Moravu, aby se věnoval apoštolské službě (jak bylo stanoveno listem papeže Jana VIII.), a to ještě i dlouho po roce 882. Když byla konečně veškerá správa našich církevních záležitostí uspořádána, zlomen věkem i tíhou povinností zemřel.

Vůbec první chrám na světě jim zasvěcený nechal postavit ve Staré Boleslavi český kníže Vratislav, Bořivojův syn, a to nedlouho po Metodějově smrti ještě před rokem 916, jak jsem vyložil jinde a jak i chronologie potvrzuje.

Není samozřejmé, že Cyril a Metoděj žili nerozlučně spolu. Metoděj byl asi o třináct let starší. V dobových textech čteme Cyrilovo svědectví, že diplomacii (oba totiž prošli náročnými diplomatickými úkoly) se nejvíce přiučil díky společnému soužití s bratrem. Cyril a Metoděj byli tak rozličné povahy! Cyril vidí v dalekých ideových souvislostech; Metoděj jde bez okolků k jádru věci – mlčí třeba jako Ondřej vedle Petra.

A Cyril se postupně učí více zmlknout, Metoděj zase promlouvat. Do bratrské jednoty oba dorůstali postupně. O to více byla dílem Božím, nežli lidskou strategií či dovedností.

Zajímá nás, jak Cyril a Metoděj vytvářeli abecedu, jak uplatnili katechetické dobové metody, jaký měli pastorační program, jak komunikovali s mocnými tehdejšího světa; ale to, co je zásadní, co je východiskem, tedy otázka, kterou snad méně vyslovujeme: Jak oni žili Ježíše? Odtud se ptáme dále: Jaký vlastně byl jejich vnitřní život? Jak se modlili, jak hledali Boží tvář? Že vytvořili enormní dílo, je zřejmé, ale odkud brali vnitřně spolehlivou sílu? Boží tvář určitě nacházeli v ikoně Pánově. Ale také bylo důležité: slyšet, sloužit Slovu, a tím vytvářet krásná slova, jednoduše přiléhavě komunikovat. Měli obtisknutého Pána, jemuž dovolili, aby si s nimi dělal, co on chtěl, takže jejich životy mohlo projít skutečné slovo: Pán sám.

Cyril a Metoděj za sebou nezanechali hádky s nepřejícím Wichingem, ale daleko pozitivně přesahující podobu našeho národa: odpuštění. Jaké jsou plody naší práce: černá díra, nebo Boží světlé dílo? Nejsme třeba příliš nevolníky toho, že se soustředujeme na vyhledávání „provinilce Wichinga“? Říkáme: Kdo může za současný stav církve, za naše špatné představování víry, za tu či onu podobu církve? Hledáme doopravdy tvář jediného Slova, které k nám chce promluvit? Nejen poznat, ale rozdávat krásné slovo znamená zakusit jediné Slovo. Musel to být z jejich strany čas náležitě „vysezený“ pro Pána, aby rovněž zaslechli slovo toho, kdo kolem nich hovoří odlišně: od nejbližšího přes ty, kteří jim byli svěřeni, až po ty, kteří na ně nevražili. Zamilovali si Pána, a proto nám přenechali krásné slovo napříč všemi rozdrobenostmi, které nás v dějinách ještě čekaly.

Michal Altrichter, SJ

— NĚKOLIK ZLOMKŮ K ŽIVOTU CTIHODNÉHO SLUŽEBNÍKA ANTONÍNA CYRILA STOJANA —

Mezi básníky opěvované chaloupky, z nichž národu vzešla veliká světla, patří i jedna s popisným číslem 46 v Beňově – vesnici vzdálené na pět kilometrů od Přerova na Moravě. Komín toho domku měl kdysi sluneční hodiny, podle nichž se řídila celá dědina. Druhé hodiny, celé dřevěné bez jediného kovového šroubku, se nacházely uvnitř chaloupky. Proč? Stojanovi měli odnepaměti svěřenou místní dřevěnou zvonici, na kterou bylo třeba

vyzvánět v pravý čas, a tak udržovat denní řád v celé dědině... Beňov tu stojí dlouhá staletí. Nejstarší dochovaná listina, pocházející z roku 1481, hovoří také o tom, že předkové utekli v roce 1241 z blízkého Hostýna před nájezdy divochů. (*Šuránek, A., Světlo z Beňova*)

Veřejný život Antonína Cyrila Stojana určovaly dvě velké ideje, jež byly podivuhodně propojené. Byla to idea hostýnská a na ni navazující idea velehradská. Byla-li myšlenka moravského Hostýna spíše domácím programem, idea velehradská přerostla úzké hranice země moravské a stala se zájmem všech Slovanů, a dnes v době 2. vatikánského koncilu je součástí světové křesťanské ekumeny, v níž tvoří časově a programově významný podíl. (*Zlámal, B., Antonín Cyril Stojan*)

Bylo záhadou, kde nacházel Stojan čas psát ještě i články do časopisů. Čtenáři se na jeho s humorem psané zábavné črty a fejetony těšili. Otec Antonín věděl, že svatý, který je smutný, je smutný svatý – ačkoli jemu do smíchu často také nebylo. Šel z práce do práce, což by mu nevadilo, ale zdraví měl chatrné, a to ho tísnilo. Zpovídal, křtil, učil školní děti, zaopatřoval, schůzoval s hasiči i řemeslníky, půjčoval knihy v kaplance, rozesílal knihy na venkov, jezdil do okolních vesnic po špatných cestách a za každého počasí. (*Holková, M., Kdyby lásky neměl*)

Ve všestranné činnosti poslanca byl neúnavný. Často zašel za nejdrušnější zimy po zavátých cestách do nejzapadlejší dědinky, objížděl dělníky valašské i slovácké, což dalece přesahovalo jeho poslanecké povinnosti. Nelekal se ani největších překážek – když nebyl vítán. Když zrovna neudílel osobní audience, odpovídal na množství dopisů a každá drobná věc pisatele pro něj byla důležitá. Uměl si čas výtečně zorganizovat. V knihovně měl neustále připravené balíčky, které záhy putovaly k blízkým i vzdáleným čtenářům. Je zajímavé, že v době proticírkevního tlaku byly všechny záležitosti Stojanovy vždy vyřízeny: tomu určitě napomáhalo osobní kouzlo jeho osobnosti. (*Jašek, A., Antonín Cyril Stojan*)

Vysílení u Stojana narůstá. Je nucen ulehnout. Ale také u postele má přisunutý psací stůl a píše často v polosedě ohledně četných záležitostí soukromých, diecézních a též spolkových. V posteli přijímá dokonce i návštěvy... Nesnese, aby nebylo komukoli umožněno vstoupit... Ale je už krajně vysílen. Lékař mu zakazuje jakékoli proslovy – podrobuje se s bolestným srdcem... Mezitím nadále rozhoduje o četných záležitostech vázaných na chod celé diecéze... Potom se dokonce na nějaký čas uzdravuje, opět svolává konference a nanovo podniká to či ono... Ve Svatém týdnu o Velikonocích se mu znovu přitíží... A u arcibiskupa prodlévá pražský nuncius Micara – proslýchá se, že se jedná o návrh, aby byl Stojan kardinálem...

Umíral nakonec pět měsíců. Bolesti smrtelné choroby a strastiplné agonie snášel s příkladnou odevzdaností do vůle Boží. (*Cínek, F., Arcibiskup dr. Antonín Cyril Stojan – život a dílo.*)

Michal Altrichter, SJ

— O MATCE ZAKLADATELCE —

Zakladatelka kongregace, sestra Marie Růžena Nesvadbová, se narodila 3. března 1878 v Krčmani u Olomouce. Pocházela z chudé zemědělské rodiny, která však byla ochotna i za cenu velkých obětí zajistit Růženě i jejím dvěma bratrům vzdělání.

8. prosince 1893 vstoupila Růžena do Kongregace III. řádu sv. Dominika v Olomouci-Řepčíně, přijala jméno Cecílie. V roce 1903 založila Jednotu katolických učitelek, jejíž členky měly usilovat o dobré a svědomité plnění povinností vůči Bohu i škole. S. Cecílie si uvědomovala nedostatečnost péče o děti s mentálním postižením. V Čechách existoval před první světovou válkou pouze ústav Ernestinum, na Moravě jen jeden malý ústav v Lomnici u Tišnova. Protože se chtěla věnovat právě těmto dětem, požádala své představené, aby ji uvolnili z místa hlavní učitelky a dovolili studovat pedopatologii v Praze. Po studiích se jí podařilo vybudovat ústav pro slabomyslné v Brně-Veveří a roku 1916 odkoupila i ústav v Lomnici, který o dva roky později přestěhovala do nově zařízené budovy ve Střelicích u Brna. Po první světové válce ještě více narůstal počet dětí postižených fyzicky i duševně. S. Cecílie pomýšlela na vybudování velkého ústavu, který by mimo běžné ošetrovatelské zabezpečení zajistil i přiměřenou výchovu a výuku těchto dětí. V té době řídil olomouckou arcidiecézi arcibiskup Antonín Cyril Stojan, jehož činnost v unionistickém hnutí se zájmem sledovala a věděla také o jeho přání založit novou kongregaci, která by pracovala pod záštitou svatých Cyrila a Metoděje v otázce sjednocení křesťanů, zvláště Slovanů, a rozvíjela by charitativní činnost.

Po delších úvahách se s. Cecílie rozhodla zasvětit zbytek života nové církevní charitativní společnosti, a tak spojit své myšlenky s velehradskými ideami. Se souhlasem svých představených se s prosbou o pomoc obrátila na tehdejšího ministra zdravotnictví Msgra Jana Šrámka, jemuž sdělila své úmysly.

Dovolení k založení nové řeholní společnosti dal papež Pius XI. 17. srpna 1927. Ke kanonickému zřízení kongregace došlo o rok později, kdy olomoucký arcibiskup Leopold Prečan 8. září 1928 prohlásil formálním dekretem kongregaci za zřízenou a schválil její stanovy. 14. srpna 1929

začalo noviciát 16 bývalých členek laické CM družiny, včetně zakladatelky kongregace Růženy Nesvadbové. Ta si zvolila za svoji patronku Pannu Marii Bolestnou a přijala řeholní jméno Marie. V Brně byla rovněž určena za magistru novicек. Roku 1930 byl hlavní dům přeložen z Velehradu do Brna, a ještě téhož roku byla sestra Marie brněnským ordinariátem jmenována i první generální představenou nové kongregace. V kontextu likvidace klášterů roku 1950 požádala sestra Marie arcibiskupský ordinariát o přeložení generálního i noviciátního domu na Velehrad, kam se také spolu s novickami odstěhovala.

Matka zakladatelka zastávala úřad generální představené až do konce svého života. Roku 1961 byla spolu s ostatními starými a nemocnými sestrami nucena opustit Velehrad a byla převezena do Charitního domova pro řeholnice v Bílé Vodě u Javorníka, kde strávila poslední dva roky svého života. Zemřela v jubilejním cyrilometodějském roce, 12. března 1963. Pohřební obřady vykonal pražský biskup František Tomášek. Poté bylo tělo zesnulé převezeno na Velehrad a prelátem Františkem Cínkem pochováno na místním hřbitově.

Čerpáno z publikace O Matce Zakladatelce rok 2023

— 3 —

— ČÁST MODLITEBNÍ —

|

a) PRO ČLENY SDRUŽENÍ ZÁVAZNÁ MODLITBA

Bože, tys poslal našim předkům svaté Cyrila a Metoděje, aby jim hlásali evangelium slovanským jazykem. Dej, ať i my přijímáme s radostí tvé poselství, řídíme se jím ve svém životě a na jejich přímluvu ať jsme všichni spojeni v jednotě víry a lásky. Amen.

b) CYRILOMETODĚJSKÉ LITANIE

Litanie k sv. Cyrilu a Metoději

Pane, smiluj se.

Kriste, smiluj se.

Pane, smiluj se.

Bože, náš nebeský Otče,

smiluj se nad námi!

Bože, Synu, Vykupiteli světa,

Bože, Duchu Svatý,

Bože, v Trojici jediný,

Svatá Maria, Matko Boží,

oroduj za nás!

Svatý Josefe,

Svatí Cyrile a Metoději,

orodujte za nás!

Svatí bratři, povolání od Boha k velkým věcem,

Věrní Kristovi učedníci a nástupci apoštolů,

Upřímní synové svaté církve,

Horliví ctitelé Nejsvětější Trojice,

Spolehliví následovníci Krista,

Jasně hvězdy lásky Boží,

Vroucí milovníci modlitby a pravé zbožnosti,

Rozhodní odpůrci pomíjivých rozkoší,

Slavní vítězové nad úklady ducha zla,

Hrdinní služebníci Kristova kříže,

Vznešené vzory tichosti v utrpení,

Živé příklady vytrvalosti v dobrém,

Vzdělaní znalci svatých tajemství,

Výmluvní obránci Boží pravdy,

Neúnavní dělníci na vinici Pánově,

Presvědčiví hlasatelé Kristova evangelia,

Duchovní otcové Slovanů,

Laskaví učitelé našich předků,

Štědrí rozdavatelé Božích milostí,

Neohrožení kazatelé pokání,

Osvícení věrozvěsti a duchovní vůdcové,

Požehnaní šířitelé Božího království,

V nebi oslavení Boží přátelé,
Svatí spolupatroni Evropy,
Naši mocní přímlovci u Boha,

Aby se Bůh nad námi smiloval,
Aby nás Bůh probudil k pravému pokání,
Aby obnovil náš národ v Duchu a pravdě,
Aby v nás probouzel touhu po životě s Ním,
Aby nás zachoval ve službě církvi a národu,
Aby nás posílil v boji se zlem,
Aby v nás roznítil ducha obětí a služby,
Aby proměnil naše těžkosti v dokonalou radost,
Aby z našeho středu vymýtil hněv a pýchu,
Aby odstranil rozdělení a sjednotil křesťany v jedné církvi,
Aby nás učinil svými svědky a hlasateli evangelia,
Aby svým požehnáním zahrnul naše rodiny,
Aby v tomto národě probudil nová kněžská a řeholní povolání,
Aby nás přijal do nebeského společenství s vámi a všemi svatými,
Aby se smiloval nad dušemi v očistci,

přimlouvajte se za nás!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, *smiluj se nad námi!*
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, *smiluj se nad námi!*
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, *smiluj se nad námi!*

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, ty jsi nás skrze svaté Cyrila a Metoděje povolal k jednotě pravé křesťanské víry. Na jejich přímlovu nám uděl, abychom následovali jejich příkladu a dosáhli plnosti věčného života. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

c) NOVÉNA K SV. CYRILU A METODĚJOVI

1. den DĚTSTVÍ – ZÁKLADY

Svatí bratři Cyril a Metoděj pocházejí ze Soluně, význačného města v Makedonii, kde žil a působil sv. Pavel.

Rodem Řekové, byli vychováni v lásce k řeckobyzantské vlasti, ale ještě v mládí se naučili slovanskému jazyku, protože v okolí Soluně žili Slované a v městě samém mluvilo mnoho lidí slovanskou řečí. Z jejich dětství máme velmi málo zpráv. Víme, že Metoděj, křestním jménem pravděpodobně Michal, se narodil asi r. 815. Cyril, křestním jménem Konstantin, nejmladší ze sedmi synů, se narodil asi r. 827.

Michal (Metoděj) byl skromný, mimořádně nadaný a zbožný hoch. Pod dohledem otcovým a po jeho příkladu se připravoval pro práci ve státní správě. Studoval v Soluni a Cařihradě, ode všech byl oblíben pro své vlastnosti (skromnost, přizpůsobivou povahu, veliké schopnosti).

Konstantin (Cyril) vynikal velikým nadáním, pozorností v naslouchání, touhou po moudrosti, zralosti. Rodiče Lev a Marie byli svým hluboce zbožným, opravdovým křesťanským životem vzorem svým dětem. Pečovali o to, aby děti žily podle Božího zákona, pokládaly tak zdravé, hluboké základy pro jejich další život.

Úryvek z Písma sv. (Mt 7, 24–27)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Každý tedy, kdo tato má slova slyší a podle nich jedná, podobá se rozvážnému muži, který si postavil dům na skále. Spadl déšť a přivalila se povodeň, přihnala se vichřice a obořila se na ten dům – ale nezřítí se, protože měl základy na skále. Každý však, kdo tato má slova slyší, ale podle nich nejedná, podobá se pošetilému muži, který si postavil dům na písku. Spadl déšť, přivalila se vichřice a obořila se na ten dům – i zřítí se a jeho pád byl veliký.“

Vysokou stavbu může postavit jen ten, kdo jí dá pevné základy. Dům, který nemá pevné základy, se zřítí. Rodičům především náleží právo i povinnost výchovy. Jsou to oni, kdo pokládají již od nejútlejšího dětství základy pro další život svých dětí. Jak často jsou od této nezastupitelné povinnosti odváděni, zvláště v dnešní době, spoustou jiných zájmů a povinností.

Spolu se sv. Cyrilem a Metodějem, kteří vyrůstali v dobré křesťanské rodině, přednesme Pánu svoji starost o rodiny našeho národa:

1. *Ať si rodiče uvědomí odpovědnost za výchovu svých dětí.*
2. *Ať se v našich rodinách prohloubí vzájemná láska a věrnost, ať rodiče vytvářejí svým dětem dobrý domov.*
3. *Ať společnou modlitbou a křesťanskou výchovou přivedou své děti k plné lidské a křesťanské zralosti.*
4. *Ať mají děti své rodiče v úctě, poslouchají je a pomáhají jim.*
5. *Ať si celý náš národ uvědomí, že životní sílu si udrží jen v té míře, s jakou má v úctě základy a zachování posvátné tradice předků.*

Bože, náš Otče, pokorně prosíme, dej našim rodinám milost žít z víry, naděje a lásky k tobě, jenž žiješ a kraluješ na věky věků.
Amen.

2. den MOUDROST – SPRÁVNÁ VOLBA

V Cařihradě i v Soluni byly postaveny krásné chrámy Boží Moudrosti. Tam se často Konstantin modlil, tam se utvrzoval v lásce k Boží moudrosti a k Bohorodičce, která je „Trůnem Moudrosti“.

Staroslovanský životopis vypravuje Cyrilův sen, v němž mu náčelník provincie přivedl soluňské dívky a řekl mu, aby si vybral nevěstu. Cyril si vybral nejkrásnější, jmenovala se Sofia, to znamená Boží Moudrost.

V životopise Konstantina (Cyrila) čteme jinou zajímavou příhodu. Bylo zvykem, že se synové zámožných rodin zabývali lovem. Jednoho dne si vyšel Konstantin s nimi do polí a vzal si s sebou svého krahujce. Sotva jej vypustil, strhl se Božím řízením vítr, uchvátil jej a odnesl. Hoch z toho velmi zesmutněl, dva dny nic nejedl. Bůh dopustil ztrátu krahujce, neboť ve své lásce nechtěl, aby si hoch navykl světským věcem... Uvažoval pak o marnosti tohoto světa, kál se a říkal: „Takový je tento život, že po radosti přijde žal? Ode dneška se dám jinou cestou, lepší než je tato a nepromarním svých dnů ve shonu tohoto života.“ (ŽC 3)

Pochopil, že se nesmí nechat ničím spoutat, aby si zachoval svobodu ducha. Začal pak intenzívně studovat, zvláště spisy sv. Řehoře Naziánského. Konstantinovu lásku k moudrosti a vědění nemůžeme chápat jen jako přechodné chlapecké snění, ani touhu po slávě. Byla podložena pevným rozhodnutím, čínorodým úsilím a neúnavnou vytrvalostí.

Úryvek z Písma sv. (Mt 6, 24,33) —

Ježíš řekl zástupům: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď jednoho bude zanedbávat, a druhého milovat, nebo se bude prvního držet, a druhým pohrdne. Nemůžete složit Bohu i mamonu. Nejprve tedy hledejte

boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno.“

Co všechno nám nabízí tento svět. Zdánlivě nenápadným, ale rafinovaným způsobem nás chce odvést od hodnot trvalých a věčných – od Boha. „To všechno ti dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět.“ (Mt 4, 8-9)

Čemu dávám přednost ve svém životě, pro co se rozhodnu nyní? Nelze sloužit dvěma pánům.

Na přímluvu sv. Cyrila a Metoděje tě, Pane, prosíme o dary Ducha Svatého:

1. *O dar moudrosti, abychom v tomto konzumním světě poznali marnost a nestálost pozemských statků a milovali jen Boha jako své nejvyšší dobro.*
2. *O dar rozumu, abychom stále více poznávali tajemství své víry, a tak dovedli rozeznávat dobré od zlého.*
3. *O dar síly, abychom všechna pokušení statečně přemáhali a trpělivě snášeli všechny těžkosti naší doby.*
4. *O dar poznání, abychom všech věcí užívali k slávě Boží a ke spáse bližních.*

*Otče všech lidí, dej nám svého Ducha! Ať v nás přebývá a vede nás do věčného království. Skrze Krista, našeho Pána.
Amen.*

3. den HŘIVNY – MODLITBA, STUDIUM

Sledujeme-li život svatých Cyrila a Metoděje, vidíme, jak je Boží prozřetelnost připravovala k velkým věcem a vedla jejich životní cesty tak, aby byli jak po stránce intelektuální, tak i duchovně a morálně připraveni vykonat, co od nich bude Bůh požadovat.

Metoděj se po vystudování práva stal velmi brzy, pro svoje schopnosti, místodržitelem jedné provincie obydlené Slovanů, tedy jakýmsi „slovanským knížetem.“ Bylo to jistě řízením Boží prozřetelnosti, aby poznal mentalitu Slovanů, jejich zvyky, a stal se schopným být později apoštolem Slovanů. (ŽM)

Metoděj nebyl spokojen s byzantským způsobem vlády nad Slovanů, s násilím a nespravedlnostmi, které se vůči nim děly. Rozhodl se proto vzdát se svého úřadu a odešel do samoty kláštera na Olympu.

Čtrnáctiletého Konstantina se po smrti otce ujal císařský kancléř a ministr Theoktist, otcův přítel, aby se postaral o jeho výchovu a umožnil mu další studia. Po ukončení studií na státní univerzitě Konstantin rozhodně odmítl skvělou politickou kariéru, přijal jáhenské svěcení a stal se knihovníkem a tajemníkem patriarchy. Velmi brzy se však

rozhodl tyto úkoly opustit, aby se oprostil od všeho, co by mu přinášelo uznání a pocty. Odešel tajně do jednoho z přímořských klášterů. Po půl roce byl vypátrán, vrátil se a stal se profesorem na císařské universitě. Díky vynikajícím znalostem vysloužil si brzy titul „Filosof“, pod kterým je známý dodnes.

Později byl císařem a patriarchou vyslán k Saracénům, aby hájil učení o Nejsvětější Trojici. Po návratu odešel do kláštera ke svému bratru Metodějovi. Zde se připravovali modlitbou a studiem na misijní práci mezi Slovany. Nejdůležitějším předmětem studia a rozjímání mnichů bylo Písmo svaté. Oba bratři je tedy dobře znali a vhodně pak používali jeho výroky. Všechny hříbny, které dostali od Boha, rozvinuli, aby je použili k vyplnění úkolu, který jim Bůh svěřil.

Úryvek z Písma sv. (Řím 12, 6–8) —

Máme rozmanité duchovní dary podle milosti, která nám byla dána. Kdo má dar mluvit z unuknutí, ať ho užívá úměrně k vlastní víře. Kdo má dar služby, ať ho uplatňuje ve službě. Kdo má dar vyučovat, ať se věnuje vyučování, kdo dar povzbuzovat, ať povzbuzuje. Kdo rozdává, ať to dělá velkodušně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo prokazuje milosrdenství, ať to činí s radostí.

Bůh dává každému z nás takové hříbny a tolik darů, kolik kdo potřebuje k vyplnění svého poslání zde na světě. Je jen potřeba tyto hříbny poznat a rozvinout.

Svatí Cyril a Metoděj jsou nám i zde vzorem. Rozvíjet hříbny, to vyžaduje často námahu, obět, sebezapírání. A my máme spíše sklon k pohodlnosti a lenosti.

Na přímělu sv. Cyrila a Metoděje a s vírou, že slyšíš naše volání, obracíme se k tobě a prosíme tě, Pane:

1. *Pomoz mladým lidem, správně využívat svěřený čas, brát život vážně a odpovědně se na něj připravit.*
2. *Ať si v našich rodinách najdeme čas na společnou modlitbu a četbu Písma svatého, abychom dovedli žít podle evangelia a uměli obhájit svou víru.*
3. *Dej, ať poznáme hříbny a dary, které jsi nám svěřil, ať je rozvineme a správně využijeme.*
4. *Dej nám sílu nepodlehout závislosti na televizi, internetu a odmítat pořady, které jsou v rozporu s tvým mravním řádem.*

Bože, dej, ať přispíváme k rozvoji pozemského života tak, abychom získali Boží království, kde žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

— 4. den BOŽÍ VŮLE NADE VŠE – POSLUŠNOST

Oba bratři, Cyril i Metoděj, velmi toužili po ústraní, po životě v klášteře, přáli si zůstat v něm až do smrti. Byli však ochotni vzdát se této touhy, když je Bůh volal k jinému poslání. Oddech v tichém ústraní nebyl jim však popřán dlouho. Brzy byli povoláni patriarchou a císařem, aby se zúčastnili byzantské delegace k Chazarům, kde měli hájit křesťanskou víru.

Po návratu z úspěšné misie se Metoděj vrátil do kláštera, kde byl zvolen opatem. Konstantin se uchýlil do soukromí v chrámu Svatých apoštolů v Cařihradě, kde žil v tichosti a na modlitbách. Zdá se, jako by oba tušili, jak obrovská práce je teprve čeká, a proto v modlitbě a soustředění se na ni připravovali. Tady zastihlo oba bratry pozvání k novému misijnímu poslání na Moravu. I když jsou unaveni, přijímají toto rozhodnutí jako Boží vůli a snaží se vyplnit ji co nejlépe. Jsou ochotni přijmout a nést i všechna utrpení s tímto posláním spojená.

Úryvek z Písma sv. (Iz 6, 8) —

Vtom jsem uslyšel hlas Panovníka: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“ I řekl jsem: „Hle, zde jsem, pošli mne!“

V těchto prorockých slovech je i výzva pro nás. Zde jsem, Pane, mne pošli! Co to znamená? Znamená to, že jsme ochotni a připraveni splnit svůj úkol v Božím plánu.

Svatí Cyril a Metoděj následovali Krista a svou odpověď na jeho volání uskutečnili svým životem do všech důsledků. Dali se úplně do služeb díla spásy. Jsou pro nás povzbuzením i příkladem.

Na přímělu sv. Cyrila a Metoděje, kteří se vzdali osobních tužeb a zájmů, aby ve svém životě vyplnili Boží vůli, tě, Pane, prosíme:

1. *Ať se nebojíme poznat a přijmout Boží vůli, která je tím nejlepším a nejjistějším plánem pro náš život.*
2. *Ať věrně konáme službu, kterou jsi nám svěřil, a slovem i příkladem o tobě vydáváme svědectví.*
3. *Ať naplníme svůj život poslušností k tvému slovu.*
4. *Ať ti, Pane, zůstaneme věrni i v dobách zkoušek.*

Splň, Pane, naše prosby a posiluj náš život svou přítomností a neustálou pomocí, jenž žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

5. den JEDNOTA V LÁSCE

Ze zachovaných životopisů lze vyčíst Metodějovu lásku a úctu k mladšímu, ale nadanějšímu a iniciativnějšímu Konstantinovi, jehož pokorně uznává za svého učitele a rádce.

Metoděj měl schopnosti organizační, byl energický a moudrý. Osvědčil se jako místodržitel slovanské provincie a později jako opat kláštera. Ale dokud žil mladší bratr Cyril, Metoděj mu dával vždy přednost.

Cyril nikdy nehledal pocty pro sebe, i při svých velikých vědomostech a schopnostech zůstává skromným a pokorným. Společně řešili otázky misíí, vzájemně se doplňovali a podpírali.

„Když z příkazu z Cařihradu zahájili svou misijní práci, pokusili se v jistém smyslu k tomuto účelu získat pro ni potvrzení také u apoštolského stolce v Římě, viditelného centra jednoty církve. Dá se říci, že Ježíšova prosba ve velekněžské modlitbě, aby všichni byli jedno (J 17, 21n), představuje motto jejich misie.“ (SA 13)

Úryvek z Písma sv. (J 17, 22–23) —

Ježíš se modlil: „A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne.“

Svatí bratři vykonali tak veliké dílo proto, že nehledali osobní zájmy, ale Boží vůli, že nehledali oslavu svou, ale Boží slávu, že nechtěli vyniknout jeden nad druhého, ale pracovali na díle společně. Učme se od nich ochotě ke vzájemné spolupráci. Nechtějme sami vynikat a tím tříštit síly. Společně se vykoná mnohem víc.

Na přímmluvu svatých bratří Cyrila a Metoděje tě, Pane, prosíme:

1. *Upevni nás v jednotě, ať spolu s naším papežem, biskupy, kněžími, jáhny a celým tvým lidem jdeme ve víře a naději po tvých cestách a všude šíříme lásku a radost.*
2. *Ať v tomto světě zraněném nesvorností jsme znamením jednoty a pokoje.*
3. *Ať si ve svých rodinách pomáháme, a vytváříme tak podmínky pro upevňování svornosti a vzájemné úcty.*
4. *Ať se naše farní rodiny upevňují vzájemnou ochotou a obětavou službou.*

Bože, tvá jednotá, láska a svornost působí člověku v srdci radost. Dopřej nám milost, abychom žili z tebe, a tak dostávali sílu vnášet do světa radost. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

6. den VÍRA

Z obrovského díla, které vykonali slovanští apoštolové Cyril a Metoděj, poznáváme hloubku jejich víry. Víra, kterou dostali jako dar při křtu, postupně rostla a prohlubovala se, nejprve příkladem rodičů, kteří žili hlubokým křesťanským životem, k němuž vedli i své děti, osobním setkáváním s Bohem v modlitbě, četbou i studiem. Na všechny události, které je potkávaly, učili se dívat očima víry. Celý život našich apoštolů je utvářen hlubokou vírou a důvěrou v Boha. Jistě jim byla velkým vzorem Panna Maria, kterou východní církev tolik ctí a k níž i naši apoštolové lnuli synovskou láskou.

Z jejich životopisů se dovídáme o veliké apoštolské horlivosti a ochotě nasadit i svůj život za hlásání víry. „Půjdu rád, pěšky i bos...“ „Připraven jsem umřít za křesťanskou víru.“ – to je jejich odpověď před cestou k Chazarům. Vidíme také, jak Bůh odměnil jejich víru, když mu předkládali s důvěrou své potřeby.

Víra jim dávala sílu opustit řecké kláštery i školy, zanechat světských hodností, vzdát se rodné země a vzít na sebe rozsáhlé misijní dílo uprostřed Evropy. Jak hluboká víra byla potřebná k tomu, aby pokračovali v započatém díle a nenechali se zlomit překážkami, které se jim stavěly do cesty – nenávist, pomluvy a nespravedlivá obvinění.

Úryvek z Písma sv. (Jk 2, 14, 17) —

Co to pomůže, moji bratři, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje skutky, je sama o sobě mrtvá.

I na naší cestě víry stojí mnoho překážek. Jsou to naše názory, falešné jistoty, představy, na kterých lpíme, kompromisy, které uzavíráme se světem na úkor ryzího křesťanství. Víra nás vede k Bohu, který je jedinou jistotou, dává smysl našemu životu. Osobní vztah k Bohu nás vede k našim bratrům a sestrám, k plnému nasazení pro ně. Víra nás vyvádí z našeho sobectví, z uzavřeného kruhu vlastního já.

Věčný Bože, jediný v Trojici:

1. *Přijmi náš dík za veliký dar víry, který přinesli našim národům svatí bratři Cyril a Metoděj.*
2. *Vyburcuj všechny lhotejné a vlašné, navrať víru těm, kdo ji nemají, nebo se jí zpronevěřili.*
3. *Pomoz nám statečně odmítat všechno, co se neshoduje s naší vírou, a žít své křesťanství pravdivě a věrně.*
4. *Ať se nebojíme obětí, které vyžaduje opravdový křesťanský život.*

5. *Ať rodiče cítí za svěřenou víru odpovědnost a předávají ji svým dětem, ať se starají o růst jejich víry.*

*Bože, ty víš, čeho je nám zapotřebí, a ve své dobrotě nám dáváš víc, než oč jsme schopni prosit. Smiluj se nad námi a veď nás. Skrze Krista, našeho Pána.
Amen.*

7. den SVATOST VE SVĚTLE KŘÍŽE

Svatí Cyril a Metoděj jsou velkými světly v Kristově církvi. Chtěli se řídit slovy sv. Pavla Timotejovi: „Ty ať jsi pro věřící vzorem v řeči i v chování, v lásce, ve víře a v čistotě... Když si tak budeš počínat, povede to ke spáse jak tebe, tak tvé posluchače“ (1 Tim 4, 12.16). Uchýlili se proto do kláštera, aby v samotě prohloubili a obnovili svůj život, aby pak mohli šířit křesťanskou víru nejen slovem, ale i svým příkladem.

Tuto mocnou sílu příkladu svatosti viděli Chazaři, když takto velebili Cyrila: „...jsme přesvědčeni, že ty jsi poslaný Bohem.“

Slované z Velké Moravy si toho byli vědomi ještě víc. Svati bratři Cyril a Metoděj byli velkými světci, muži modlitby, něžnými ctiteli Bohorodičky, pokornými služebníky Kristovými. Ve svém životě prožili všechny požadavky Ježíšovy na hlasatele evangelia – pohotovost k obětem, apoštolskou chudobu, nezištnost, naprostou důvěru v Boží prozřetelnost, šíření ducha lásky a pokoje v budování a upevňování království Božího v lidstvu. Zdůrazňovali bratrství v křesťanské rovnosti, které překleňuje propasti mezi národy. Měli zvláštní lásku k utlačovaným, sociálně utištěným a opovrhovaným. Konstantin a Metoděj neutíkali před zkouškami, přijímali všechno z lásky ke Kristu. Nepochopení, pomluvy, zlá vůle neodradily jednoho ani druhého od jejich rozhodného úmyslu prospívat a sloužit blahu slovanských národů. Metoděj se nezalekl neporozumění a odporu, ani fyzického pronásledování a vězeňských pout. Přitom neslevil ze své příkladné věrnosti církvi a zůstal věrný svým povinnostem a závazkům. (SA 22)

Celý život našich apoštolů je naplněný oběťmi, které přinášeli z lásky k Bohu. Kristův kříž nesli nejen v rukou, ale především ve svém srdci a ve svém životě. Prožívali slova sv. Pavla: „S Kristem jsem ukřižován...“ Ano, Kristus žil v nich a působil skrze ně.

Úryvek z Písma sv. (1 Kor 2, 1–5)

Také já, bratři, když jsem k vám přišel hlásat svědectví o Bohu, nepřišel jsem s nějakou zvláštní výřečností nebo moudrostí. Rozhodl jsem se totiž, že u vás nechci znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřižovaného.

Vystupoval jsem u vás se skleslou náladou, se strachem, obavami. A moje mluvení a kázání nezáleželo v přemlouvavých slovech moudrosti, ale v projevování Ducha a moci. To proto, aby se vaše víra zakládala na moci Boží, a ne na moudrosti lidské.

Vtělení a vykoupení jsou ústředním tajemstvím naší víry. „Bůh tak miloval svět, že dal svého Syna.“ Za nás, za mne. Ježíšův kříž je světlem v temnotách a nejistotě. Učí nás chápat naše vlastní utrpení. Na kříži nám Kristus zasloužil nový život, skrze něho jsme spaseni. Kříž je znamením vítězství Boží lásky nad zlem.

Na křížku, který se našel v Sadech (z doby cyrilometodějské), je řecký nápis: světlo, život, vítězství a písmeno omega.

Kříž se z křesťanství nedá vymazat. Křesťanství bez kříže není křesťanstvím. Nesme každý svůj kříž a pomáhejme nést kříž svým bližním, je to výkupná cena. „Kdo nebere svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden“ (Mt 10, 38).

Na přímluvu sv. Cyrila a Metoděje, Bože, prosíme:

1. *Ať se nebojíme usilovat o svatost a žít svůj život věrně a pravdivě podle křesťanských zásad.*
2. *Ať ochotně každý den přijímáme kříž, který nám podáváš, kterým nás formuješ a vedeš k sobě.*
3. *Ať neutíkáme před těžkostmi, které jsou příležitostmi k růstu, ale ať vytrváme ve svém povolání.*
4. *Ať rodiče vychovávají své děti v duchu oběti, aby byly jednou schopny přijmout i náročné úkoly a povinnosti.*

*Pane Ježíši, posiluj nás, ať i my radostně pracujeme na tvé vinici, ať utrpením rosteme, abychom s tebou měli také účast na nebeské slávě u Otce.
Amen.*

8. den NOVÁ EVANGELIZACE – APOŠTOLOVÉ

Láska k Bohu a láska k duším, poslušnost k Boží vůli vedla naše apoštolů sv. Cyrila a Metoděje, když se zřekli domova, společenského postavení i života v klášteře, do neznámé země. Sílu k vyčerpávající práci jim dávala hluboká víra a důvěra v Boží prozřetelnost, hrdinská trpělivost a statečnost. Jejich apoštolská horlivost neznala mezí. Byli naprosto nezištní, šlo jim jen o oslavu Boha, jemuž se dali zcela do služeb, a o záchranu duší. Nikdy nepřijali nabízené dary, ale, jak uvádí jejich životopisy, vyžadovali si propuštění zajatců při odchodu od Chazarů i od Rostislava a Kocela.

Na svou dobu byli nesmírně moderní svým hlubokým přesvědčením o jednotě lidí v křesťanství a v lidské společnosti vůbec, o rovnoprávnosti ras a národů světového společenství před Bohem. Byli si velmi dobře vědomi nutnosti nést evangelium ke všem národům, ale zároveň i nezadatelných lidských práv.

Na misijní práci se důkladně připravili. Aby plně dostáli požadavkům svého apoštolského poslání, snažili se nejdříve Konstantin a jeho spolupracovníci vytvořit abecedu, aby pravdy, kterým budou vyučovat, mohly být sepsané ve slovanském jazyku, a tak všem srozumitelné. Chtěli se naučit jazyku a mentalitě nových národů, osvojit si ji, ztotožnit se s jejich životem a tradicemi očistěnými a osvěcenými zjevením, aby se tak stali podle vzoru sv. Pavla „všem vším“. Tímto šlechtným rozhodnutím jsou opravdovými vzory pro všechny misionáře všech dob.

Svou misijní činnost vykonávali Cyril a Metoděj v jednotě jak s církví cařihradskou, tak s církví římskou. Horlivě se snažili o uchování této jednoty.

Úryvek z Písma sv. (Mt 28, 16–20) —

Jedenáct učedníků odešlo do Galileje na horu, kam jim Ježíš určil. Uviděli ho a klaněli se mu, někteří však měli pochybnosti. Ježíš k nim přistoupil a promluvil: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Duchu svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“

Tato Ježíšova slova platí nám všem. Církev je ve své podstatě misijní. Každého z nás Ježíš posílá. Každý, kdo byl pokřtěn, má se stát apoštolem, hlasatelem radostné zvěsti o Kristu, o Boží zachraňující lásce. Co je k tomu potřeba? Příklad nám k tomu dává sám Ježíš, který přišel, aby vyplnil Otcovu vůli a založil na zemi Boží království. Příkladem jsou nám i svatí Cyril a Metoděj.

Oslovení a povzbuzení příkladem soluňských bratří prosme nebeského Otce:

1. *Přijmi naše díky za slovanské apoštoly Cyrila a Metoděje, kteří obětovali všechno, aby našim národům přinesli víru v tebe, pravého a jediného Boha.*
2. *Prosíme tě, dej všem národům dostatek opravdových hlasatelů evangelia, kteří by dnešního člověka oslovili svatostí života a srozumitelným jazykem křesťanské zvěsti.*
3. *Vzbuď v mladých lidech odvahu a touhu jít za tvým hlasem; pomoz rodičům respektovat právo jejich dětí na svobodné rozhodnutí pro kněžské či řeholní povolání.*

4. *Dej, ať evropské národy znovu objeví hloubku svých křesťanských kořenů a životodárné dědictví evangelia.*

O to tě prosíme, dobrý Pane, jenž žiješ a kraluješ na věky věků.

Amen.

— 9. den SVATÍ BRATŘI A PANNA MARIA

Už od nejstarších dob je blahoslavená Panna uctívána pod jménem „Bohorodičky“ a pod její ochranu se utíkali věřící v modlitbách při všech nebezpečích a potřebách. Hlavně po efeském sněmu úcta Božího lidu k Marii podivuhodně vzrostla a projevovala se v uctívání, lásce, vzývání, napodobování. (LG 66)

Mariánská úcta se rozšířila zvláště velmi brzy na východě. Císař Konstantin zasvětil město Cařihrad Panně Marii. Proto se jeho obyvatelé ve všech těžkých dobách utíkali pod mocnou ochranu Bohorodičky. Jí vděčí za trojí záchranu města před Avary a Saracény. Jako projev díky zpívá východní církev překrásný chvalozpěv, zvaný Akathistos.

Soluňští bratři vyrůstali a formovali se v prostředí prosyceném nadšenou mariánskou úctou. Mladý Konstantin četl rád básně a mariánské hymny sv. Řehoře Naziánského. Byl velkým ctitelem Panny Marie. V řeckých klášteřích v Cařihradě a v okolí vznikly nejlepší liturgické zpěvy a modlitby. Je v nich zdůrazněna myšlenka, že Ježíše stále provází Maria. Každý liturgický zpěv je zakončen chválou Bohorodičky. Zde se nadchli Konstantin i Metoděj ještě víc pro úctu k Bohorodičce, odtud ji přinesli i k nám na Velkou Moravu. Tuto skutečnost dosvědčuje i to, že metropolitní chrám prvního slovanského arcibiskupa Metoděje byl zasvěcený Bohorodičce.

Sv. Metoděj byl vysvěcen na kněze pravděpodobně v chrámu Panny Marie Sněžné v Římě, tady také papež Hadrián II. schválil slovanskou bohoslužbu před obrazem Panny Marie, jehož kopie je na Velehradě v kapli Panny Marie, Matky jednoty.

Úryvek z Písma sv. (J 19, 25–27) —

U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: „Ženo, to je tvůj syn.“ Potom řekl učedníkovi: „To je tvá matka.“ A od té chvíle si ji ten učedník uzel k sobě.

„Slova Ježíšova z kříže znamenají, že mateřství té, která ho zrodila, bude mít pokračování v církvi a skrze církev, jež je symbolizována a zastoupena v Janovi.“ (Jan Pavel II.: O Panně Marii)

Od samého začátku Maria plní svoji úlohu být matkou církve. Ona je uprostřed apoštolů na modlitbách, když se připravují na přijetí Ducha svatého. Ona je neustále s církví a v církvi svého Syna, chrání a vede svoje děti, které se k ní s důvěrou utíkají. Velikou úctou k Panně Marii dosvědčuje tolik chrámů jí zasvěcených, rozesetých na různých místech naší vlasti. Ona nás neustále vybízí, abychom konali to, co chce od nás Bůh. „Všechno, co vám řekne, učíňte.“ (J 2, 5)

V roce 1993 se celý náš národ zasvětil Panně Marii na místě posvěceném prací, obětmi a modlitbami sv. Cyrila a Metoděje, na Velehradě. Maria nás přijala jako svoje vlastnictví, aby je chránila a vedla. Svěřme se jí znovu úplně, ona nás dovede ke Kristu, jedinému Vykupiteli, který je cestou k Otci.

Společně s Pannou Marií, sv. Cyrilem a Metodějem a všemi našimi patrony se obraťme k Bohu, dárci všeho dobra:

- 1. Přiveď náš národ a celý svět k poznání jediného Boha a Spasitele všech.*
- 2. Pro úctu, kterou měl vždy náš národ k Matce Boží, dej, ať jsme tak jako ona ochotni naslouchat Kristovým slovům a učinit, co nám její Syn přikáže.*
- 3. Dej nám sílu řídit se příkladem Panny Marie a po jejím vzoru se zcela darovat do služeb díla spásy.*
- 4. Ať nikdy neochabneme v úsilí o překonání bolestného rozdělení křesťanů a přispíváme k dosažení jednoty všech Božích dětí.*

Všemohoucí Bože, chválíme tě, děkujeme ti a prosíme tě: zachovej nás ve své milosti, abychom s tvým Synem žili a kralovali na věky věků. Amen.

(Připravily r. 1996 sestry Kongregace sv. Cyrila a Metoděje k 9. roku Desetiletí duchovní obnovy)

d) LITANIE ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ

Otče svatý, všechny své děti, které jsi stvořil podle svého obrazu,
sjednoť ve své církvi.

Ježíši Kriste, své bratry a sestry, které jsi vykoupil za cenu své krve,
sjednoť ve své církvi.

Duchu Svatý, který jsi jednotou mezi Otcem a Synem, všechny, kteří jsou ožívání Tebou a rozptýlení ve světě,
sjednoť ve své církvi.

Pane, shlédni na svůj lid, který jsi shromáždil, aby se očistil, a učiň,
aby svět uvěřil.

Pane, zachovej v jednotě pravdy a lásky Svatého otce a biskupy bez rozdílu ras a jazyků a učiň,
aby svět uvěřil.

Pane, prohlubuj vzájemnou spolupráci v církvi ve všech podobách života činného a rozjímavého a učiň,
aby svět uvěřil.

Pane, pomoz, ať všechna laická apoštolská díla společně pracují na budování tvého mystického těla a učiň,
aby svět uvěřil.

Pane, ty sám buď pramenem jednoty v rodinách a učiň,
aby svět uvěřil.

Pane, buď středem života ve farnostech a učiň,
aby svět uvěřil.

Otče, slyš naši modlitbu a všechny ty, kteří tě hledají v temné noci,
sjednoť ve své církvi a učiň, aby svět uvěřil.

Otče, všechny své pravoslavné děti, které čerpají z pokladu evangelia a svátostí,
sjednoť ve své církvi a učiň, aby svět uvěřil.

Otče, všechny děti, které v minulosti opustily tvou církev, ale odnesly s sebou pochodeň Písma svatého,
sjednoť ve své církvi a učiň, aby svět uvěřil.

Otče, všechny své děti v zemích Evropy, kterým rozdělení a strach z budoucnosti zakrývají tvou tvář,
sjednoť ve své církvi a učiň, aby svět uvěřil.

Otče, všechny své děti v zemích Evropy, které ztratily své křesťanské kořeny,
sjednoť ve své církvi a učiň, aby svět uvěřil.

Otče, všechny své děti v Americe, které jsou rozděleny v mnoha církvích a sektách,
sjednoť ve své církvi a učiň, aby svět uvěřil.

Otče, všechny své děti z Číny a Asie, které násilí a lež od tebe odlučují,
sjednoť ve své církvi a učiň, aby svět uvěřil.

Otče, všechny své děti z Indie, které k tobě v bídě a hladu pozvedají hlasy svých modliteb,

sjednot ve své církvi a učíš, aby svět uvěřil.

Otče, všechny své děti z černé Afriky a Latinské Ameriky, které trpí nemocemi, válkami, nespravedlností a jsou ohrožovány nesprávnými naukami,

sjednot ve své církvi a učíš, aby svět uvěřil.

Otče, všechny své děti, které patří k tvému Vyvolenému národu,

sjednot ve své církvi a učíš, aby svět uvěřil.

Otče, všechny své děti, které tě nazývají Velkým Allahem,

sjednot ve své církvi a učíš, aby svět uvěřil.

Pane, až svět uvidí, pozná a uvěří, že ty jsi v nich a Otec v tobě, pak svět pohanství a nevěry, svět vědy i kultury, všichni budou chtít být tvými dětmi a tvou radostí bude být v nich všech. Amen.

(Tato modlitba byla složena sestrou klariskou z Douar ve Střední Africe a tvoří část noční adorace, kterou tamější sestry společně konají.)

e) Byzantský hymnus – AKATHISTOS (část)

Akathistos (část) —

Byzantský hymnus pochází ze 6. století a je vyznáním lásky k Bohu skrze Pannu Marii.

Kněz: Požehnaný Bůh náš nyní i vždycky i na věky věků.

Lid: Amen.

K: Sláva tobě, Bože náš, sláva tobě. Králi nebeský, Utěšiteli, Duchu pravdy, který jsi všude a všechno naplňuješ, poklad dobra a dárce života, přijď a přebývej v nás, očist nás od každé poskvrny a spas, Dobrotivý, naše duše.

L: (3x) Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi. Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu i nyní i vždycky i na věky věků. Amen.

K: Přesvatá Trojice, smiluj se nad námi. Pane, očist nás od našich hříchů. Vládce, odpusť nám naše nepravosti. Svatý, přijď a uzdrav naše slabosti pro svoje jméno. Pane, smiluj se. Pane, smiluj se. Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu i nyní i vždycky i na věky věků. Amen.

L: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům, a neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

K: Neboť tvé je království a moc i sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky i na věky věků.

L: Amen.

Kondak 1 —

K: Tobě, Bohorodičko, mocná vládkyně, zpíváme vítěznou píseň. Vysvobodila jsi nás od zlého, proto ti vroucně děkujeme, i když jsme jen nehodní služebníci. Ty jsi nepřemožitelná, zbav nás všech béd, abychom ti mohli zpívat: Raduj se, panenská Nevěsto!

L: Raduj se, panenská Nevěsto!

Ikos 1 —

K: Z nebe byl poslaný archanděl, aby Matce Boží zvěstoval: Raduj se! A když viděl, že ty Pane, po jeho slovech bereš na sebe lidské tělo, v údivu stál a takto ji pozdravil: Raduj se (= řecky Chaire, česky též „Zdrávas“, „Buď pozdravena“)

Raduj se, neboť skrze tebe k nám radost přichází!

Raduj se, skrze tebe pomine prokletí!

Raduj se, pozdvihla jsi padlého Adama!

Raduj se, neboť jsi setřela slzy Eviny!

Raduj se, lidskému rozumu nepochopitelná výšino!

Raduj se, hlubino, kterou neproniknou ani oči andělské!

Raduj se, nádherný trůne královský!

Raduj se, neboť jsi v životě nosila Stvořitele vesmíru!

Raduj se, jitřenko zvěstující nám východ Slunce!

Raduj se, lůno, v kterém sám Bůh přebýval!

Raduj se, skrze tebe se obnovuje všechno stvoření!

Raduj se, skrze tebe se Stvořiteli klaníme!

Raduj se, panenská Nevěsto!

(Část z <https://tradice.net/2014/12/2014-12-08/#gsc.tab=0>)

— 4 —

— ČLENSTVÍ —

|

a) Kritéria člena sdružení

1. VÍRA A DUCHOVNÍ ŽIVOT:

- Zájemce o členství je katolického vyznání, dosáhl 14 let, má dobré mravní chování, je ochoten přijmout ducha a povahu cyrilometodějského sdružení.
- Žije aktivním duchovním životem.
- Přidruženým členem může být žadatel i z jiné křesťanské církve nebo církevní společnosti.

2. ETICKÉ A MORÁLNÍ HODNOTY:

- Dodržuje morální a etických principy.
- Respektuje a podporuje učení církve.
- Žadatel nesmí být příslušník sekty ani být stížen církevním trestem.
- Žadatel již nesmí být členem jiného třetího řádu. Je ovšem povolen přestup z jedné terciářské obce do druhé (srov. CIC/1917 kán. 705).

3. ZÁJEM O KOMUNITU:

- Aktivně se zapojuje do činnosti sdružení a ochotně pomáhá ostatním.
- Podporuje a zúčastňuje se charitativních a komunitních akcí.

4. OSOBNÍ ROZVOJ:

- Je otevřený pro duchovní růst a vzdělávání (např. účast na duchovních obnovách, přednáškách atd.).
- Ochotně sdílí své zkušenosti a pomáhá ostatním v jejich duchovním vývoji.

5. TÝMOVÁ SPOLUPRÁCE:

- Má schopnost pracovat v týmu a spolupracovat s ostatními členy sdružení.
- Respektuje názory a různorodost v rámci komunity.

6. ZÁVAZEK K PRAVIDLŮM SDRUŽENÍ:

- Dodržuje stanovy a pravidla sdružení.
- Aktivně se účastní na schůzkách a rozhodovacích procesech.

7. OTEVŘENOST K NOVÝM ČLENŮM:

- Ochotně přijímá nové členy a pomáhá jim se začleněním do komunity.

b) OBŘAD PŘIJETÍ NOVÉHO ČLENA

Obřady, u kterých je jako třetí v pořadí uveden laik, může vést on, není-li přítomen ani kněz, ani jáhen. Pokud by šlo o slavení s veřejnou účastí, potřebuje ovšem pověření od místního ordináře.

Hlavní rozdíly v obřadu, vede-li obřad laik:

Při pozdravu kněz nebo jáhen vyprošuje Boží pomoc přítomným, a ti odpovídají: I s tebou; laik prosí o Boží pomoc pro sebe i ostatní, a ti odpovídají: Amen.

Při pronášení některých textů, zejména žehnacích modlitby, kněz nebo jáhen má ruce rozpjaté nebo vztažené nad lid, a někdy též žehná znamením kříže; laik přitom má vždy ruce sepjaté a nikdy nežehná znamením kříže, při žehnání dětí je může označit křížem na čele.

Při závěrečném požehnání kněz nebo jáhen žehná přítomné znamením kříže; laik užívá jiného textu a spolu s ostatními přitom žehná křížem sám sebe.

ÚVOD

Kněz nebo jáhen řekne:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Všichni se žehnají křížem a odpovědí:

Amen.

Potom předsedající pozdraví přítomné těmito nebo podobnými slovy:

Bůh pramen všeho dobra, ať je s vámi se všemi.

Všichni odpovědí:

I s tebou.

Pokud obřad vede laik, po znamení kříže zdraví přítomné:

Chvalme a oslavujme Boha, neboť on je pramenem všeho dobra.

Všichni odpovědí:

Amen.

Žehnající pozdraví přítomné těmito nebo podobnými slovy, aby je připravil k účasti na slavení obřadu:

Bůh všechno stvořil a uchovává, moudře řídí všechny události i činnosti lidí a vede věřící k tomu, aby ho srdcem i ústy chválili jako původce a pramen všeho dobra. Chceme dnes vyjádřit svou víru, že těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému. A jsme si vědomi, že je třeba vždycky a ve všem prosit o Boží pomoc, abychom ochotně plnili vůli

našeho nebeského Otce a ve spojení s Kristem konali všechno k Boží oslavě.

ČTENÍ BOŽÍHO SLOVA

Lektor nebo někdo z přítomných anebo sám žehnající přečte krátký text z Písma svatého.

Kol 1,9b-14

Ponesete plody všech možných dobrých skutků.

Vyslechněte slova apoštola Pavla Kolosanům.

Nepřestáváme se za vás modlit a prosit Boha, abyste dobře poznali jeho vůli a aby se vám dostalo všestranné moudrosti a duchovního pochopení. Tak povedete život hodný Pána a budete se mu ve všem líbit: ponesete plody všech možných dobrých skutků a porostete v poznání Boha. Jeho božská moc vám dá všestrannou sílu, abyste všechny zkoušky trpělivě vydrželi. Pak budete radostně děkovat Otci, že vás uschoпил k účasti na dědictví věřících ve světle. On nás totiž vytrhl z moci temnosti a převedl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů.

Podle vhodnosti se může recitovat nebo zpívat responsoriální žalm nebo jiný vhodný zpěv.

Žl 112

Blaze každému, kdo kráčí po Božích cestách.

Blaze muži, který se bojí Hospodina, který má velkou zálibu v jeho přikázáních.

Mocné bude na zemi jeho potomstvo, pokolení řádných lidí bude požehnáno.

Odpověď

Hojnost a bohatství budou v jeho domě a jeho štědrost potrvá navždy. Září v temnotách jako světlo řádným lidem, je milosrdný, dobrotivý a spravedlivý.

Odpověď

Blaze muži, který se slitovává a půjčuje, stará se o své věci podle práva. Neboť nezakolísá navěky, ve věčné paměti bude spravedlivý.

Odpověď

Před žehnajícího předstoupí, kdo se mají stát novými členy. Žehnající se táže každého jmenovitě:

JMÉNO: _____ PŘÍJMENÍ: _____

chceš se stát členem (členkou) cyrilometodějského sdružení a spolupracovat na díle za jednotu křesťanů?

ŽADATEL ODPOVÍ: ANO

_____ místo pro podpis

PŘEDÁNÍ KŘÍŽKU NOVÉMU ČLENOVI —

Křížek pro nového člena se předem dá požehnat biskupovi, knězi či jáhnovi.

Předsedající řekne:

Pane, ukaž nám své milosrdenství.

Všichni odpovědí:

A dej nám svou spásu.

Někdo z přítomných nebo sám předsedající přečte krátký text z Písma svatého, např.: Řím 8,26b.27 b.

Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a jeho přimlůva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

Nový člen předstoupí před předsedajícího, a ten mu předává křížek a přitom říká:

Přijmi toto znamení
Kristovy lásky a naší víry.
Hlásej Krista, a to ukřižovaného,
Boží sílu a Boží moudrost.

Přijímající člen odpoví:

Amen.

Přijme křížek, políbí ho a vrátí se na své místo.

PROSBY —

Předsedající může z uvedených proseb vybrat ty, které se zdají být vhodnější, nebo jiné přidat podle situace a okolností.

Bůh miluje všechny tvory, chrání je a zahrnuje svým požehnáním.
Prosme, ať shlédne i na nás a ať je naší útěchou a oporou. Volejme tedy společně:
Bože, buď milostiv a žehnej nám.

Věčný Bože, ty dáváš vyšší smysl pozemskému životu těch, kdo věrně žijí podle tvé vůle,

- naplň nás svým Duchem a veď nás ke svatosti.

Ty si přeješ, abychom si tvé dary nenechávali pro sebe,

- přijmi všechno, co z lásky k tobě konáme ve prospěch našich bratří.

Kriste, ty ses zjevil jako světlo světa, uč nás žít podle poznání pravdy,

- ať těm, kdo tě hledají, ukazujeme cestu k tobě.

Bože, prosíme tě za tyto své služebníky (služebnice), kteří tě touží následovat v cyrilometodějském společenství,

- naplň jejich touhy bohatstvím svých milostí, aby žili, jak se tobě líbí,

a tvé slovo, aby v nich přinášelo hojný užitek.

Následuje modlitba:

Otče náš...

ZAKONČENÍ OBŘADU —

Následuje žehnací modlitba. Kněz nebo jáhen ji pronáší s rozpjatýma rukama nad všemi, kdo se stali novými členy. Je-li předsedající laik, má ruce sepjaté.

Bože, tebe chválíme a velebíme,
neboť tys ve svém nevýslovném milosrdenství
poslal na svět svého Syna,
aby svou krví na kříži prolitou
vysvobodil lidi z otroctví hříchu
a naplnil je dary Ducha Svatého.
Tvůj Syn přemohl smrt,
a dříve, než z tohoto světa odešel k tobě, se postaral,
aby skrze apoštoly dále působila ve světě
jeho láska a moc.
Proto tě, Bože, prosíme,
shlédni na tyto své služebníky (služebnice),
aby se znamením kříže nesli
poselství spásy a pokoje.
Naplň jejich srdce svým Svatým Duchem,
podpírej je svou pravicí, veď jejich kroky
a posiluj je svou milostí.
Ochotu a námahu těchto služebníků (služebnic) odměň radostí,
že mohou užitečně pomáhat církvi v její službě lidem.
Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni odpovědí:

Amen.

Celý obřad se může uzavřít vhodným zpěvem.

— 5 —

— STANOVY —

CYRILOMETODĚJSKÉHO SDRUŽENÍ

Cyrlometodějské sdružení je společenství přátel cyrilometodějské tradice, jejichž úkolem je modlit se za jednotu křesťanů a pracovat pro ni. Členové sdružení se na tomto charismatu podílejí společně se sestrami Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje a pod jejich vedením. Společně také usilují o křesťanskou dokonalost snahou být svědky evangelia v duchu svatých bratří Cyrila a Metoděje.

— POVAHA SDRUŽENÍ

Čl. 1. Povaha sdružení

- § 1. Cyrlometodějské sdružení (dále jen „sdružení“) je soukromá právnická osoba ve smyslu kán. 303 Kodexu kanonického práva zřízená arcibiskupem olomouckým.
- § 2. Sdružení se řídí těmito stanovami a ustanoveními platného kanonického práva, která se na ně vztahují.

Čl. 2. Sídlo sdružení

Sdružení má své sídlo v generálním domě Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje, Hradištská 142, 687 06 Velehrad (dále jen „Kongregace“). Valná hromada sdružení může stanovit změnu sídla v rámci diecézí v České republice a Slovenské republice. Tato změna bude oznámena místním ordinářům dotčeným touto změnou.

— ÚČEL SDRUŽENÍ

Čl. 3. Cíle sdružení

Sdružení si stanovuje následující cíle:

- modlitbou podporovat jednotu mezi křesťany, a tak naplňovat Ježíšův odkaz, aby všichni jedno byli;
- být apoštolsky činné mezi věřícími i nevěřícími;
- podporovat rodinný život;
- věnovat se dětem a mládeži;
- pomáhat sociálně znevýhodněným a mentálně postiženým osobám;
- zapojovat se do činností Kongregace, případně navrhopvat další možné aktivity duchovního i praktického rázu.

— ČLENSTVÍ VE SDRUŽENÍ

Čl. 4. Druhy členství ve sdružení

- § 1. Sdružení rozlišuje členství řádné, určené členům katolických církví sui iuris, a členství přidružené, otevřené členům ostatních křesťanských církví a náboženských společností.

§ 2. Když stanovy hovoří o „členovi sdružení“, rozumí se tím jak řádný člen, tak člen přidružený.

Čl. 5. Přijetí do sdružení

- § 1. Řádnými členy sdružení mohou být členové kterékoli katolické církve sui iuris, kteří dosáhli 14 let věku, nejsou stíženi kanonickým trestem, přijímají za své tyto stanovy, ducha a povahu sdružení a snaží se modlitbou a službou druhým podporovat jednotu mezi křesťany, pomáhat sociálně slabším lidem v naší společnosti, rozšiřovat ducha ekumenismu a hlásat radostnou zvěst.
- § 2. Přidruženými členy sdružení se mohou stát příslušníci jiných křesťanských církví a náboženských společností, kteří mají zájem spolupracovat na díle sdružení.
- § 3. Zájemce o členství podá písemnou nebo elektronickou přihlášku adresovanou řídicí radě, která rozhodne o jeho přijetí. Na členství není právní nárok.
- § 4. Člen je přijat vyšší představenou kongregace důstojným obřadem. Vyšší představená určí místo a čas obřadu po dohodě se zájemcem o členství. Každý nově přijatý člen sdružení obdrží symbol člena sdružení – dvouramenný cyrilometodějský kříž – a modlitebního průvodce.

Čl. 6. Práva a povinnosti členů sdružení

Člen sdružení se zavazuje modlit modlitbu za jednotu křesťanů: Bože, ty jsi poslal... Členové se účastní jednou do roka duchovní obnovy.

Čl. 7. Práva a povinnosti řádných členů sdružení

Všichni řádní členové mají stejná práva a povinnosti:

- účastnit se valné hromady a hlasovat na ní;
- právo volit a být voleni do řídicích funkcí;
- přijímají ustanovení stanov a platná rozhodnutí valné hromady;
- k dosažení cílů se aktivně účastní činnosti sdružení.

Čl. 8. Práva a povinnosti přidružených členů sdružení

- § 1. Přidružení členové mají právo se účastnit činnosti sdružení bez aktivního a pasivního hlasovacího práva a bez práva žádat o svolání mimořádné valné hromady.
- § 2. Mají právo účastnit se valné hromady s poradním hlasem a předkládat řídicí radě své návrhy a podněty, týkající se činnosti sdružení.

Čl. 9. Odchod a propuštění ze sdružení

- § 1. Každý člen může ze sdružení svobodně vystoupit. Učiní tak písemným oznámením své vůle řídicí radě.

- § 2. Členové mohou být ze sdružení vyloučeni pro opakované a neospravedlněné neplnění svých povinností vůči sdružení a také na základě důvodů stanovených kanonickým právem. V takových případech řídicí rada předloží členovi své výhrady, vyslechne si jeho obhajobu a následně v tajném hlasování prostou většinou hlasů svých členů rozhodne o jeho vyloučení. Člen má právo se proti rozhodnutí o vyloučení odvolat ke generální představené Kongregace, která věc projedná se svou radou a rozhodne. Její rozhodnutí je konečné, ale nevylučuje případnou žalobu k církevnímu soudu místně příslušnému místu sídla sdružení o náhradu hmotné škody nebo poškození dobrého jména vyloučeného člena.

— VEDENÍ SDRUŽENÍ

Čl. 10. Valná hromada

- § 1. Valná hromada je nejvyšší řídicí orgán sdružení. Tvoří ji všichni členové sdružení.
- § 2. Hlasovací právo na valné hromadě mají řádní členové přítomní v den jednání v budově, v níž se valná hromada koná. Řádné členy, kteří se nemohou účastnit jednání v sále, navštíví skrutátoři v jejich místnostech a přijmou jejich hlas.
- § 3. Valná hromada je usnášeníschopná, pokud je přítomna nadpoloviční většina řádných členů, přičemž po uplynutí 15 minut od zahájení valné hromady je valná hromada usnášeníschopná bez ohledu na počet přítomných řádných členů.
- § 4. Pozvánka na valnou hromadu se členům sdružení zasílá alespoň 15 dní před jejím konáním, a to elektronicky (e-mailem, SMS apod.) na kontakty uvedené na přihlášce. Pouze členům, kteří na přihlášce neuvedli elektronickou adresu, se pozvánka zasílá poštou. V pozvánce se uvede den, hodina a místo setkání a pořad jednání.

Čl. 11. Pravomoci valné hromady

Valná hromada, kterou svolává a vede předseda sdružení, má zejména následující pravomoci:

- schvaluje zprávu o činnosti sdružení za uplynulé období a plán činnosti na další období;
- volí předsedu sdružení a členy řídicí rady. Tito se ujímají úřadu přijetím volby.
- rozhoduje o změně sídla sdružení;
- schvaluje řád vnitřního řízení, které si sdružení chce stanovit;
- schvaluje změny stanov;

- f. rozhoduje o jakékoli jiné důležité záležitosti, která se týká vedení a správy sdružení, zvláště o vlastnictví majetku a členských příspěvcích;
- g. rozhoduje o zániku sdružení.

Čl. 12. Řádná valná hromada

Řádná valná hromada se koná jednou za tři roky a svolává ji předseda sdružení.

Čl. 13. Mimořádná valná hromada

Mimořádnou valnou hromadu svolává předseda, když to považuje za vhodné pro dobro sdružení, a to z vlastního rozhodnutí nebo na základě usnesení řídicí rady nebo na základě žádosti alespoň jedné pětiny řádných členů sdružení. Ve svolání musí být uveden důvod jejího svolání.

Čl. 14. Oprávnění generální představené Kongregace vůči valné hromadě

- § 1. Předseda sdružení je povinen vyrozumět generální představenou o konání řádné i mimořádné valné hromady alespoň 15 dnů před jejím zahájením.
- § 2. Generální představená se smí účastnit jednání valné hromady a má vůči ní poradní hlas.
- § 3. Aktuální předseda sdružení v době skončení valné hromady je povinen předat generální představené písemně závěry valné hromady.
- § 4. Generální představená má právo některá nebo všechna rozhodnutí valné hromady vetovat.
- § 5. Jí schválené závěry valné hromady nařídí generální představená promulgovat zveřejněním na webových stránkách sdružení nebo jiným vhodným způsobem.

Čl. 15. Řídicí rada

- § 1. Řídicí rada je výkonným orgánem sdružení. Je složena z předsedy, zástupce předsedy, sekretářky, kterou je zástupkyně Kongregace, jmenovaná generální představenou Kongregace, a tří radních. Pokud valná hromada rozhodne o zřízení pokladníka, stává se členem řídicí rady a počet radních v radě se sníží na dva.
- § 2. Členové řídicí rady s výjimkou zástupkyně Kongregace jsou voleni na tři roky. Mohou být znovu zvoleni maximálně na dvě po sobě jdoucí volební období.
- § 3. Sekretářka – zástupkyně Kongregace – je jmenována generální představenou Kongregace se souhlasem její rady na tři roky a může být jmenována opakovaně.

Čl. 16. Pravomoci řídicí rady

Řídicí rada má především tyto pravomoci:

- a. provádí platná rozhodnutí valné hromady, která nejsou svěřena speciální komisi nebo určitým osobám;
- b. připravuje výroční zprávu a plán činnosti sdružení;
- c. připravuje program valné hromady;
- d. přijímá nové členy sdružení a rozhoduje o jejich propuštění podle čl. 5 a 9 stanov.

Čl. 17. Setkávání řídicí rady

- § 1. Řídicí rada se schází nejméně jednou ročně. Kromě toho může být kdykoliv svolána předsedou nebo na žádost alespoň třetiny jejích členů.
- § 2. Způsob jejího svolání jakož i projednávání záležitostí stanoví sama řídicí rada.

Čl. 18. Předseda sdružení

Předseda sdružení jedná jménem sdružení a plní následující funkce:

- a. svolává, předsedá jim a řídí valné hromady a zasedání řídicí rady;
- b. určuje pořad jednání těchto orgánů;
- c. řídí hlasování a rozpouští zasedání;
- d. oznamuje generální představené Kongregace závěry jednání valné hromady, jména členů řídicí rady zvolených valnou hromadou, změny stanov, změnu sídla sdružení a zánik sdružení;
- e. každoročně předkládá generální představené výroční zprávu a plán činnosti sdružení.

Čl. 19. Zástupce předsedy sdružení

Zástupce předsedy:

- a. zastupuje předsedu ve všech jeho funkcích, pokud je tento nemůže vykonávat nebo je-li jimi od něj pověřen;
- b. bdí nad tím, aby ti, kdo byli pověřeni, uskutečnili přijatá rozhodnutí.

Čl. 20. Sekretář sdružení

Sekretářka sdružení, která je zároveň sekretářkou řídicí rady, plní následující funkce:

- a. z pověření předsedy svolává valné hromady;
- b. provádí zápis jednání valné hromady, připravuje její závěry pro generální představenou a následně vyhotoví definitivní podobu závěrů valné hromady schválených generální představenou, které na její pokyn promulguje;

- c. pořizuje zápisy ze setkání vedoucích orgánů sdružení, ve kterých uvede předmět jednání a přijatá rozhodnutí;
- d. vede seznam členů sdružení včetně kontaktů na ně;
- e. potvrzuje dokumenty sdružení schválené a podepsané předsedou;
- f. stará se o archiv sdružení.

Čl. 21. Pokladník sdružení

- § 1. Nepředpokládá se, že by sdružení mělo vlastní majetek. Případné rozhodnutí vlastnit majetek smí učinit pouze valná hromada.
- § 2. Valná hromada pak také rozhodne o zdrojích příjmu sdružení a může stanovit členské příspěvky.
- § 3. V případě rozhodnutí o vlastnění majetku sdružením, musí valná hromada zvolit na místo jednoho radního pokladníka. Pokladník nesmí být s předsedou sdružení spřízněn ani sešvagřen do 4. stupně.
- § 4. Pokladník plní pod vedením předsedy následující funkce:
- a. spravuje majetek sdružení podle rozhodnutí valné hromady a podle ustanovení kanonického a státního práva;
 - b. připravuje vyúčtování a roční rozpočet řádných a mimořádných výdajů sdružení;
 - c. vybírá od členů sdružení příspěvky, pokud jsou stanoveny.

Čl. 22. Duchovní rádce sdružení

- § 1. Valná hromada navrhuje z kněží, kteří zákonně vykonávají kněžskou službu, tři kandidáty na úřad Duchovního rádce sdružení. Seznam předloží generální představené. Ta určí pořadí, ve kterém požádá ordináře kandidátů o jejich ustanovení do této služby. Nepodaří-li se jí získat ustanovení ani pro jednoho z nich, požádá ordináře příslušného místu sídla sdružení o obsazení úřadu volným udělením. Duchovní rádce je jmenován na tři roky s možností opakovaného ustanovení.
- § 2. Úkolem duchovního rádce je především duchovně povzbuzovat a vést členy sdružení, napomáhat k tomu, aby si sdružení stále zachovávalo svou povahu a církevní poslání a aby se, v souladu s účelem sdružení, zapojovalo do apoštolského působení kongregace.
- § 3. Duchovní rádce se může účastnit valné hromady a setkání řídicí rady, má však pouze poradní hlas.

— PŘIJÍMÁNÍ ROZHODNUTÍ A VOLBY

Čl. 23. Přijetí rozhodnutí a volby

- § 1. K tomu, aby bylo platně přijato rozhodnutí, se vyžaduje absolutní většina hlasů přítomných členů s hlasovacím právem. Pokud i po dvou

hlasováních nebude dosaženo absolutní většiny, rozhodne předseda svým hlasem.

- § 2. O změně stanov či o zrušení sdružení rozhoduje valná hromada v jediném platném hlasování, a to alespoň dvoutřetinovou většinou hlasů přítomných řádných členů.
- § 3. Při volbách je požadována absolutní většina hlasů přítomných členů s hlasovacím právem. Po dvou neúspěšných hlasováních se rozhoduje mezi dvěma kandidáty, kteří získali nejvyšší počet hlasů. V případě, že oba obdrží stejný počet hlasů, je zvolen ten z nich, který je déle členem sdružení. V případě, že jsou oba členy stejně dlouho, je zvolen starší věkem.

— OPRÁVNĚNÍ CÍRKEVNÍCH PŘEDSTAVENÝCH

Čl. 24. Generální představená Kongregace

Generální představená Kongregace:

- a. vizituje a vykonává dohled nad činností sdružení;
- b. žádá ordináře o ustanovení duchovního rádce sdružení;
- c. žádá příslušné ordináře o souhlas s působením sdružení na jejich území;
- d. oznamuje příslušným místním ordinářům případnou změnu sídla sdružení;
- e. se souhlasem své rady schvaluje a promulguje změny ve stanovách;
- f. oznamuje změnu stanov ordináři příslušnému místu sídla sdružení;
- g. se souhlasem své rady může zrušit sdružení podle ustanovení těchto stanov a podle norem práva.

Čl. 25. Diecézní biskup

Diecézní biskup příslušný místu sídla sdružení má právo:

- a. vizitace a dohledu nad činností sdružení po uvědomění generální představené Kongregace;
- b. zrušit sdružení podle ustanovení těchto stanov a podle norem práva;
- c. v souladu s kán 325 § 2 CIC dohlížet na správu majetku darovaného nebo odkázaného sdružení na zbožné účely.

— ZMĚNA STANOV

Čl. 26. Změna stanov

Změnu stanov musí odsouhlasit valná hromada v jediném platném hlasování alespoň dvoutřetinovou většinou hlasů přítomných řádných členů. Předseda sdružení podle čl. 18 d. stanov oznámí přijaté změny generální představené, která je může z velmi vážných důvodů se

souhlasem své rady vetovat. Generální představená rovněž nařizuje promulgaci definitivního znění novely stanov a zašle je ordináři příslušnému místu sídla sdružení.

— ZÁNÍK SDRUŽENÍ

Čl. 27. Zánik a zrušení sdružení

- § 1. Sdružení zaniká rozhodnutím mimořádné nebo řádné valné hromady, přijatém v jediném hlasování alespoň dvoutřetinovou většinou hlasů přítomných řádných členů.
- § 2. Pokud by činnost sdružení působila velkou škodu ohledně církevní nauky či kázně nebo byla pohoršením pro věřící, může být zrušeno také rozhodnutím generální představené Kongregace se souhlasem její rady.
- § 3. Ze stejného důvodu jako v čl. 23 § 2 může sdružení zrušit diecézní biskup příslušný místu sídla sdružení.
- § 4. V případě zániku sdružení o jeho eventuálním majetku rozhodne generální představená Kongregace se souhlasem své rady s přihlédnutím k mínění valné hromady a diecézního biskupa příslušného místu sídla sdružení, pokud byla vyjádřena.

— PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

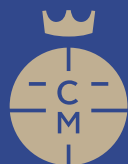
Čl. 28. Svolání první valné hromady sdružení

První valnou hromadu sdružení svolává generální představená Kongregace a zve na ni všechny dosavadní zájemce o členství ve sdružení.

Čl. 29. Závěrečná ustanovení

- § 1. Stanovy Cyrilometodějského sdružení schválila generální představená Sestra Kristina Marie Jeřábková se souhlasem své rady dne 14. 4. 2025.
- § 2. Stanovy přezkoumal podle ustanovení kán. 299 § 3 arcibiskup olomoucký Mons. Josef Nuzík a vydal o tom dekret číslo jednací 8239/2025 ze dne 19. 11. 2025.
- § 3. Generální představená Kongregace promulgovala tyto stanovy zveřejněním na webových stránkách sdružení a Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje dne 5. 7. 2026 s účinností od 5. 7. 2026.

Pro vnitřní potřebu Laického sdružení přátel cyrilometodějské tradice.

ABY VŠICHNI
JEDNO BYLI